

ଝି
ର
ଦ
ନ

ମୋହ ମୁକ୍ତି

ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ସଫଳତାର ଶୀର୍ଷରେ
ରହି ବି ସେମାନେ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ସୁଖ।
ସେଇ ପ୍ରକୃତ ସୁଖକୁ ଖୋଜିବା ଭିତରେ
ସମସ୍ତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ମୋହରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ
ବାଛି ନେଇଛନ୍ତି ସମ୍ଭାଷଣର ରାସ୍ତା...

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୩

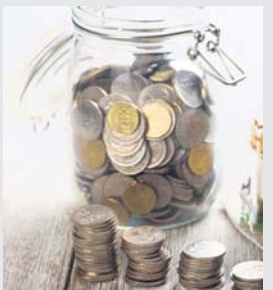

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର **ଜୁନ ୨୩-୨୯**

<p>ମେଷ</p> <p>ଆକମ୍ପିକ ଦୂରଯାତ୍ରା, ପରିବାରରେ ବିବାଦ, ବୃହସ୍ପେ ପତିପାଠକ୍ତି, ମାନସିକ ବ୍ୟଥାଦୁର୍ଭବ, ମଧୁସ୍ତ୍ରା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ତିଳତାର ସମାଧାନ, କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧିକୁ ଆନନ୍ଦ, ନୂତନ ମିତ୍ରତା ସୃଷ୍ଟି, ବ୍ୟବସାୟିକ ସଫଳତା, ସଭାସମିତିକୁ ଆହ୍ୱାନ ॥</p>	<p>ବୃଷ</p> <p>ଅର୍ଥାଭାବକୁ ଅଶାନ୍ତି, କାମ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଯିବ, ପଦସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାନ୍ଧ୍ୟାଲୀଳ, ଦୁଃସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଶଂସା, ବିବାଦକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବ, ପତୋଶୀଳ ଅପପ୍ରଚାର, ଯାନବାହନରେ ତ୍ରୁଟି, ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ॥</p>	<p>ମିଥୁନ</p> <p>ବନ୍ଧୁମିଳନକୁ ଆନନ୍ଦ, ଭ୍ରାତୃବର୍ଗରେ ମତାନ୍ତର, ନୂତନ ଗୃହାରମ୍ଭ, ବ୍ୟାଙ୍କଲୋନ୍ ପାଇବେ, ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି, ପତୋଶୀଳ ସହ କଳହ, ଅତୀତଗତଗାର ଅନୁଚିନ୍ତା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟହାନୀ ଘଟିପାରେ ॥</p>	<p>କର୍କଟ</p> <p>ମକଦ୍ଦମାରେ ବାଲଦା, ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସଫଳତା, ନିଷ୍ପତ୍ତି ବଦଳାଇପାରିବ, କାମଟି ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିବ, ଅପରିଚିତଙ୍କ ସକାଶେ ବ୍ୟସ୍ତତା, ଅବହେଳିତ କାମକୁ ଅନୁତାପ, ମନ ଭାରାକୁଣ୍ଡ ରହିବ ॥</p>	<p>ସିଂହ</p> <p>ମାନସିକ ଅସ୍ଥିରତା, କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସଫଳତା, ନିରୁତ୍ସାହା ରହିବେ, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି, ଚେନସନ୍ ଦୂର ହେବ, ମାମଲା ଶୁଣାଣିରେ ବିଳମ୍ବ, ବ୍ୟବସାୟିକ ସଫଳତା, ଖାଦ୍ୟପେୟରେ ଅନିୟମିତତା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେବ ॥</p>	<p>କନ୍ୟା</p> <p>କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧିକୁ ଆନନ୍ଦ, ମାନସିକ ଶାନ୍ତି, ଦୂରଯାତ୍ରାରେ ସଫଳତା, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ, ପତୋଶୀଳ ସମାଲୋଚନା, ଅପ୍ରିୟସତ୍ୟ ଭାଷଣକୁ କଳହ, ଆର୍ଥିକ ଅନଚର, କାମ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ, ଅନୁତାପ କରିପାରିବ ॥</p>
---	--	---	---	--	---

<p>ତୁଳା</p> <p>ଚେଷ୍ଟା ସଫଳ ହେବ, ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ପରିବାରରେ ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା, ସମ୍ପର୍କରେ ନିମଗ୍ନ ରହିବେ, ରାଜନୀତିରେ ଉଚ୍ଚପଦବୀ, ସୁଯୋଗ ଆପଣା ଛାଏଁ ଆସିବ, ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ, ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଧ୍ୟାନ ନେବେ ॥</p>	<p>ବିଛା</p> <p>କାମ ଠିକ୍ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ, ସୁପ୍ରତ୍ୟାୟ କଥାର ଗୁରୁତ୍ୱ, ବନ୍ଧୁ କଥାରେ ପ୍ରଭାବିତ, ରାଜନୈତିକ ସମୀକ୍ଷା, ଯୋଜନା ବିଚିତ୍ତି ଯାଇପାରେ, ପତୋଶୀଳ ପରାମର୍ଶ, ବୁଝା ଶକ୍ତି କରିପାରିବ, ଫାଇଲ୍ କାମ ବୃଦ୍ଧି, ବିବାଦୀୟ ଘଟଣା, ସରକାରୀ ସହାୟତା ॥</p>	<p>ଧନୁ</p> <p>ଦିନଟି ଭଲ ରହିବ, କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ କରିବେ, ସଫଳତାରେ ଆନନ୍ଦ, ପଦସ୍ଥବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ, ନିନ୍ଦ୍ୟ ମନସ୍କ ରହିବେ, ପରିବାରକୁ ସହଯୋଗ, ରଖାଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ, ଭ୍ରାତୃ ସମ୍ପର୍କହାନୀ, ଜମିଜମା ବିବାଦ, ସନ୍ତାନଙ୍କ ଗୌରବ, ରୋଗପୀଡ଼ା କମିବ ॥</p>	<p>ମକର</p> <p>ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ, ବୁଝାମଣା ଠିକ୍ ରହିବ, ଉପର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ, ଜିଦ୍‌ଖୋର, ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଅନର୍ଥ, ସୁସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟାହତ ହେବ, ନୂତନ ଯୋଜନାରମ୍ଭ, ପରୋକ୍ଷ ଶତ୍ରୁତା, ଅଭିଳାଷପୂରଣ ହୋଇଯିବ, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଭୁଲ୍ ଧାରଣା, ମାଙ୍ଗଳିକ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରସୂତି ॥</p>	<p>କୁମ୍ଭ</p> <p>ସୁଯୋଗ ଆସିପାରେ, ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ମିଳିବ, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସହ ତିଳତା, କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତତା, ଦୁଃସାହାସିକ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରେରଣା, ଫଳପ୍ରଦ ଆଲୋଚନା, ପ୍ରକାଶନରେ ବୃଦ୍ଧି, ସାମ୍ବାଦିକତାକୁ ଗୌରବ, ସଫ୍ଟସଙ୍ଗର ସୁଯୋଗ ॥</p>	<p>ମୀନ</p> <p>ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସହାନୁଭୂତି, ନୂତନସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି, ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜିନିଷ କ୍ରୟ, ସନ୍ତାନଙ୍କ ବିଶୁଦ୍ଧିକା, ଧାରକକର କରିବେ, ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବୃଦ୍ଧି, ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ, ପାରିବାରିକ ସହମତି, ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ପ୍ରଶାସନିକ ସଫଳତା ॥</p>
---	---	--	--	--	---

ସମ୍ପତ୍ତି ବଢ଼ାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ...
 ଧନପ୍ରାପ୍ତିର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସମସ୍ତଙ୍କର ଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ କିଏ କେତେ ପରିଶ୍ରମ ଦିଏ କରିଥାନ୍ତି। ହେଲେ ଏମିତି କେତୋଟି ସହଜ ବାସ୍ତୁ ଉପାୟ ରହିଛି; ଯାହାକୁ ଆପଣାଲେ ଘରେ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ବଢ଼ିଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ...

- * ଧନର ଦେବତା କୁବେର ହେଲେ ଉତ୍ତର ଦିଗର ସ୍ୱାମୀ। ତେଣୁ ଏହି ଦିଗରେ ଚଳା ପଇସା ରଖାଯାଉଥିବା ଲକର, ଚୂଡ଼ାକେରୀ ଅଥବା ଆଲମାରୀକୁ ରଖିବା ଶୁଭ ହୋଇଥାଏ।
- * ଲକର କିମ୍ବା ଆଲମାରୀର ଠିକ୍ ସାମ୍ନାରେ ଦର୍ପଣକୁ ଏମିତି ରଖିବା ଦରକାର, ଯେମିତି ସେଥିରେ ଆଲମାରୀର ଛବି ଭଲଭାବେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଥିବ। ଏହା ବି ପନବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ।
- * ବାଲଗଣୀ ରଙ୍ଗର କୁଣ୍ଡରେ ମନି ପ୍ଲାଷ୍ଟ ଗଛ ଲଗାଇବା ବି ଶୁଭଫଳ ଦେଇଥାଏ। କାରଣ ବାଲଗଣୀ ରଙ୍ଗକୁ ଧନର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି କୁହାଯାଏ।
- * ଘରର ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ନାଲି କପଡ଼ାରେ କିଛି କପନ୍ ବାନ୍ଧି ଚାଲିଲେ ବି ଧନ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ।
- * ମନପର୍ସରେ ଅଖଣ୍ଡିତ ୨୧ଟି ଅରୁଆ ଚାଉଳ ରଖିଲେ ପର୍ସରେ ସବୁବେଳେ ପଇସା ରହିଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି।
- * ଡା'ସହିତ ମନପର୍ସରେ ନୋଟ୍ ଚଳା ଓ ଖୁଚୁରା ଚଳାକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ରଖିବା ବି ଧନବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଥାଏ।
- * ଧନର ଦେବୀଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଏରୁଣ୍ଡି ବନ୍ଧୁକୁ ପୂଜା କରିବା ବି ଶୁଭଫଳ ଦେଇଥାଏ।
- * ଘରର ଏରୁଣ୍ଡି ବନ୍ଧ ଯେମିତି ଭାଙ୍ଗି ନଥାଏ କିମ୍ବା ଫାଟି ନଥାଏ, ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଆକ୍ୱାରିୟମ୍ ରଖୁଥିଲେ

ଘରେ ଆକ୍ୱାରିୟମ୍ ରଖିଲେ ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି। କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ କିଛିଟା ବାସ୍ତୁ ନିୟମ ଜାଣିବା ବି ଜରୁରୀ...

* ଆକ୍ୱାରିୟମ୍‌ରେ ସର୍ବଦା ୯ଟି ମାଛ ରଖିବା ଶୁଭ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବାସ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ରରେ କୁହାଯାଇଛି। ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ୮ଟି ଗୋଲ୍ ଫିଶ୍ ଓ ଗୋଟିଏ କଳା ମାଛ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ।

- * ଗୋଲ୍ ଫିଶ୍‌କୁ ଧନର ପ୍ରତୀକ କୁହାଯାଉଥିବା ବେଳେ କଳାମାଛଟି ସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରତୀକ ହୋଇଥାଏ; ଯାହା ଘରକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ନକରାତ୍ମକ ଊର୍ଜାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ।
- * ତେଣୁ ଆକ୍ୱାରିୟମ୍‌ରେ ଥିବା କଳାମାଛଟି ଯଦି କେବେ ମରିଯାଏ; ତୁରନ୍ତ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଳାମାଛ ଆଣି ସେଥିରେ ରଖିଦେବା ବିଧେୟ।
- * ଡା'ସହିତ ମରି ଯାଇଥିବା କଳା ମାଛଟିକୁ ଏଣେତେଣେ ନ ଫୋପାଡ଼ି ଚଳନ୍ତା ପାଣିରେ ଭସାଇଦେବେ ନଚେତ୍ ମାଟିଖୋଳି ପୋତିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ।
- * ଗୋଲ୍ ଫିଶ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବି ସେମିତି କରିପାରିବେ। ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁବେଳେ ଦେଖିବେ, ଆକ୍ୱାରିୟମ୍‌ରେ ଯେମିତି ୯ଟି ମାଛ ରହୁଥିବେ, ଗୋଟେ କମ୍ କି ଗୋଟେ ବେଶୀ ନୁହେଁ। ଏପରି କଲେ ଘରର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି।

ପାଠକୀୟ

- * ରୋଗଣି କରି ବର ଥାଏ। ପୁଣି ବୈଦିକ ରୀତିନୀତିରେ କନ୍ୟା ସହ ବରର ବେଦୀରେ ବାହାଘର ହୁଏ। ବନ୍ଧୁକାନ୍ଧବ, ଭୋଜିଭାତରେ ସାରା ଗାଁ ହୁଏ ଉତ୍ସବମୁଖର। ତେବେ ଏହି ସତସତ୍ତା ବାହାଘରରେ ବରକନ୍ୟା କିନ୍ତୁ କଣ୍ଠେଇ। ରଜ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାର କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଏହି ବାହାଘର। ତେଣୁ ଏଭଳି ଏକ ନିଆରା ବିଷୟକୁ ନେଇ ଛୁଟିଦିନରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'କଣ୍ଠେଇ ବାହାଘର'ଟି ବେଶ୍ ମନକୁ ଆଁ ହୋଇଥିଲା। 'ଘଣ୍ଟାକୁ ନେଇ ବାସ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ', 'ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପ୍ରଦ ପିଚ୍ଚୁଳି' ଆଦି ପାଠକୁ ବହୁ ଉପାଦେୟ କଥା ଜାଣିହେଲା।
- ମୌସୁମୀ ବାରିକ, ଝାରପଡ଼ା, ଭୁବନେଶ୍ୱର
- * ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'କଣ୍ଠେଇ ବାହାଘର'ଟି ଏକ ନିଆରା ତଥା ମଜାଦାର ଆଲେଖ୍ୟ ଥିଲା। ସେଲିବ୍ରିଟି ସିକ୍ୱେଟ୍ ପୃଷ୍ଠାକୁ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଲିପିକା ପରିଡ଼ାଙ୍କ ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା। 'ପ୍ରଥମ ତିନି ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ କଥା'କୁ ନେଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଆଲେଖ୍ୟଟି ବେଶ୍ ମନକୁ ଆଁ ହୋଇଥିଲା।
- ବାବୁ ଦେହେରା, ଖଲ୍ଲିକୋଟ
- * ସୃଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ସାଥୀ' ଓ 'ଭିକାମାଟିର ବାମ୍ବା' ଶୀର୍ଷକ ଗପ ଓ କବିତାଟି ହୃଦୟଗ୍ରସୀ ଥିଲା। ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ ସାରା ଅଲି ଖାଁଙ୍କ ଫଟୋଟି ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ତା'ଛଡ଼ା 'ରହସ୍ୟ ଖୋଲିଲେ ଚାଲଗର', 'ଦିଶା ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ', 'କେତେ ସତ କେତେ ମିଛ' ଶୀର୍ଷକ ସିନେମା ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ମନକୁ ଆଁ ଥିଲା। ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ସମାଜସେବୀ ସବ୍ୟସାଚୀ ବିଷୋୟାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାରର ଅନୁଭୂତିଟି ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଥିଲା।
- ସୁଜିତ କୁମାର, ସୋର, ବାଲେଶ୍ୱର
- * ଲାଲଫେଷ୍ଟାଲ୍ ପୃଷ୍ଠାକୁ 'ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଚାନ୍ଦବାଲି ଇୟର୍ ରି' ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। ମଡେଲ୍ ମିରର୍‌ରେ ଆରୋହୀ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଥିଲେ। ସହରଠୁ ଦୂର ପୃଷ୍ଠାକୁ ଉଲାର୍ ଲେକ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଥିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା।
- ତନ୍ମୟ ଦାଶ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
- * ବିଦିଆ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ରକ୍ତଦାନର କଥା' ଶୀର୍ଷକ ଆଲେଖ୍ୟଟି ତଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସହ ମନକୁ ଆଁ ଥିଲା। ବ୍ୟଙ୍ଗ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଲୁହର ପୁଞ୍ଜି' ଶୀର୍ଷକ ଲେଖାଟି ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଥିଲା। ବ୍ୟାକ୍‌ପେକ୍ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ବୋଲି ଝୁଲି ଝୁଲି ରେକର୍ଡ', 'ଚକୋଲେଟ୍ କାରିଗର', 'ଏତେ ବଡ଼ ବାଇକ୍' ଶୀର୍ଷକ ପାଠଗୁଡ଼ିକ ବି ବେଶ୍ ନିଆରା ଥିଲା।
- ଶ୍ରୀଧର ସଢ଼ଜୀ, ବଲାଙ୍ଗିର

ବିଶେଷ ଚିଠି

କଣ୍ଠେଇ ବାହାଘର ଶୀର୍ଷକକୁ ନେଇ ଥିଲା ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ, ଲାଗୁଥିଲା ଭାରି ନିଆରା ମନେଭରିଲା ଅପୂର୍ବ ଆନନ୍ଦ। ତା' ସାଙ୍ଗକୁ ପୁଣି ଥିଲା ଚାନ୍ଦବାଲି ଇୟର୍ ରିଂର ଫ୍ୟାଶନ ମନ କିଣି ନେଉଥିଲା ପୁଣି ବ୍ୟାକ୍‌ପେକ୍‌ର ଲେଖାମାନ। ସତରେ ଛୁଟିଦିନ ତୁମ୍ଭ ଷୋହଳ ପୃଷ୍ଠା ଲାଗେ ଭାରି ଉତ୍ତମ।

- ପ୍ରିୟଙ୍କା ମିଶ୍ର, ମାଟିଆପଡ଼ା, ପୁରୀ

ଶୋହ ସୁକ୍ତି

ବେଳେ ବେଳେ ସମୟ ଏମିତି ଆସେ ମଣିଷ ସଫଳତାର ଶୀର୍ଷ ଛୁଏ । ଦିନେ ସେ ଯାହା ପାଇବାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥାଏ ସେସବୁ ଆସି ତା' ପାଦ ତଳେ ଅକାଡ଼ି ହୋଇଯାଏ। ମାନ ସମ୍ମାନ, ପ୍ରତିପତ୍ତିର ସେ ଅଧିକାରୀ ହୁଏ । ତଥାପି ମନରେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ରହେ ଏକ ଶୂନ୍ୟତା ଓ ପ୍ରକୃତ ସୁଖର ଅଭାବବୋଧ । ତେଣୁ ସେ ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗେ ପ୍ରକୃତ ସୁଖର ମାର୍ଗ । ଏମିତିରେ ସେ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରେ ପ୍ରକୃତ ସୁଖ କେବଳ ଥାଏ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ। ତେଣୁ ସବୁ ମୋହରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସେ ଚାଲିଯାଏ ସେହି ମାର୍ଗରେ...

ପ୍ରକୃତ ସୁଖର ସନ୍ଧାନରେ..।
ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି
ଗୁମର ଜଗତର
ତାରକାଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ
କରି ନାମୀ ବିଜନେସ୍
ଚାଲକୁନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ..

ମମତା କୁଲକର୍ଣୀ

୪୦,୦୦୦ କୋଟିର ସମ୍ପତ୍ତି ଛାଡ଼ି ହେଲେ

ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ: ଚେଲିକମ୍ ଟାଇକୁନ

ତଥା ବିଲିୟନେୟାର ଆନନ୍ଦ କ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କର ୪୦,୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଚେଲିକମ୍ ଏମ୍‌ପାଇର । ଚେଲିକମ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରୀ ବାଡ଼ ମିଡିଆ, ଅଏଲ ଆଣ୍ଡ ଗ୍ୟାସ୍, ରିୟଲ ଇଷ୍ଟେଟ୍ ଓ ସାଟେଲାଇଟ୍ ଭଳି ବିଭିନ୍ନ ବିଜନେସ୍ ବି ତାଙ୍କର ରହିଛି। ସେ ମାଲେସିଆର ତୃତୀୟ ଧନୀ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ। ଆନନ୍ଦଙ୍କର ଏହି ବଡ଼ ବିଜନେସ୍ ଏମ୍‌ପାଇରର ଦାୟାଦ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପୁଅ 'ଅଜାନ ସିରିପାନେୟା'। ଅଜାନଙ୍କ ମା' ରାଜ ପରିବାରର ଥିବାରୁ ଅଜାନ ରାଜବଂଶର ଦାୟାଦ ବି ଥିଲେ। ଅଜାନଙ୍କ ଜୀବନ ଆଭିଜାତ୍ୟସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲା। ସେ ଭଲ ପଢୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ। ୮ଟି ଭାଷା ଜାଣିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହେବାବେଳକୁ ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଭାବ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା। ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାସ୍ତାରେ ଯାଇ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଏକାନ୍ତବାସ ଆପଣାଇଲେ। ଏହି ସମୟରେ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ଭଳି ରହିଲେ, ଯାହାକି ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଥିଲା। ଅସ୍ଥାୟୀଭାବେ ବିତାଇଥିବା ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ଜୀବନ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଭଲ ଲାଗିଥିଲା ଯେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ସ୍ଥାୟୀଭାବେ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ କରି ବୌଦ୍ଧ ଭିକ୍ଷୁ

ପାଲଟିଗଲେ। ବାପାଙ୍କର କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ି ଭିକ୍ଷା ମାଗି ସାଦାସିଧା ଜୀବନ ଜିଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ। ଏବେ ଦୁଇ ଦଶନ୍ଧିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସମୟ ହେବ ସେ ବୌଦ୍ଧ ଭିକ୍ଷୁ ଜୀବନ ବିତାଉଛନ୍ତି। ସେ ଥାଇଲାଣ୍ଡର ଦତାଓ ଦମ୍ ମଠର ମଠାଧୀଶ ଅଛନ୍ତି।

ବୋଲୁ ନାୟିକା, ତ୍ରସ୍ତ ସ୍ୱାମୀରୁ ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀ: ନବେ ଦଶକର ସେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ନାୟିକା। 'କ୍ରାନ୍ତିବୀର', 'ଓଲ୍ଲ ହମାରା ହେ', 'କରନ୍ ଅର୍ଜୁନ', 'ସର୍ବସେ ବଡ଼ା ଖୁଲାଡ଼ି' ପରି ସୁପରହିଟ୍ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ କାମ କରି ବଲିଉଡ୍‌ର ଚମ୍ପ ଆକ୍ରେସ୍ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ବୋଲୁ ଅନ୍ଧାଜ୍ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନ ଜିଣୁଥିଲା। ଶାହରୁଖ୍ ଖାନ୍, ଆମିର ଖାନ୍, ସଲମାନ ଖାନ୍, ଗୋବିନ୍ଦା, ମିଥୁନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ଅନିଲ କପୁର, ସଞ୍ଜୟ ଦତ୍ତଙ୍କ ପରି ସୁପରଷ୍ଟାର୍‌ଙ୍କ ସହ ସେ କାମ କରିଥିଲେ। ସେ ହେଉଛନ୍ତି 'ମମତା କୁଲକର୍ଣୀ'। ମମତା ରିଲ୍ ଲାଇଫ୍‌ରେ ଯେତିକି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ରିୟଲ ଲାଇଫ୍ ବି ଥିଲା ସେତିକି ବିବାଦୀୟ। ଆଉ ଧୀରେ ଧୀରେ ତାଙ୍କର ବିବାଦସବୁ ତାଙ୍କର ପତନର କାରଣ ବି ସାଜିଲା। ୧୯୯୨ରେ ସେ 'ଡ୍ରାଗନା' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରକୁ ବଲିଉଡ୍‌ରେ ପାଦ ଥାପିଥିଲେ। ୧୯୯୩ରେ ସେ ସ୍ଵାରତ୍ତ୍ୱ ମାଗାଜିନ୍ ପାଇଁ ଚମ୍ପଲେସ୍ ପୋର୍ଟ ବେଲ ହଇଚଇ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ। ତେବେ ଖାଲି ତାଙ୍କର ବୋଲୁ ଅନ୍ଧାଜ୍ ପାଇଁ ସେ ବିବାଦରେ ନ ଥିଲେ। କୁହାଯାଏ ତାଙ୍କର ଅଶ୍ୱରଘ୍ନାୟି ସହ ଭଲ କନେକ୍ସନ ଥିଲା, ଯାହାର ପ୍ରମାଣ ସେତେବେଳେ ମିଳିଲା ଯେବେ ମମତାଙ୍କୁ କୌଣସି କାରଣରୁ ରାଜ କୁମାର ସନ୍ତୋଷୀ 'ଚାଇନା ଗେଟ୍'

ଅଜାନ ସିରିପାନେୟା

ପ୍ରକାଶ ଶାହା

ସୁଚିନ୍ତା ସେନ୍

ପାର୍ମାଣ୍ଟିକାଳ ମାଗ୍ନେଟ୍ ଭୂପେନ୍ଦ୍ର ଦଳିଆ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାର

ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରୁ ବାହାର କରିଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ପରେ ଛୋଟା ରାଜନଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଯୋଗୁଁ ମମତାଙ୍କୁ ପୁଣିଥରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ପୁଣିଥରେ ସେ ସେତେବେଳେ ଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ଆସିଲେ ଯେବେ ସେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଭ୍ରମ୍ ଫାଟିଆ ବିଲ୍ଡି ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ । ୨୦୧୬ରେ ବିଲ୍ଡି ଓ ମମତାଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଏୟାରପୋର୍ଟରେ ୨୦୦୦ କୋଟିର ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଭ୍ରମ୍ ର୍ୟାକେଟ୍ କେସ୍ରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ସେ ଭ୍ରମ୍ ତତ୍ପରୀରେ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପା ସମା କରିଥିଲେ । ରାଜ କୁମାର ସନ୍ତୋଷୀଙ୍କ ସହ ବିବାଦ ଏବଂ ଭ୍ରମ୍ କେସ୍ରେ ଗିରଫ ହେବା ଏସବୁ ତାଙ୍କ ଫିଲ୍ମ କ୍ୟାରିୟର ଉପରେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା । ସେ ବଲିଉଡ୍‌ରୁ ଦୂରେଇଯାଇ ୧୨ ବର୍ଷ ଗୃହ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କଲେ । ୨୦୧୩ରେ ତାଙ୍କର ଏକ ଫଟୋ ଭାଇରାଲ ହେଲା । ଯେଉଁଥିରେ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀ ବେଶରେ ଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀ ପାଲଟିଯାଇଥିଲେ । ପରେ ସେ 'ଅଟୋବାୟୋଗ୍ରାଫି ଅଫ ଆନ୍ ଯୋଗିନି' ନାମକ ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଥିଲେ । ଯେଉଁଥିରେ ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଅନେକ ଅଜଣା କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ ।

ସୁଚିନ୍ତା ସେନ୍: ସେ ଯେମିତି ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୟ ତା'ରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା । ଦିଲୀପ କୁମାର ଥିଲେ ତାଙ୍କର ଫ୍ୟାନ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଭାରତୀୟ ସିନେମା ଇତିହାସର ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଅଭିନେତ୍ରୀ ସୁଚିନ୍ତା ସେନ୍ । ତେବେ ସବୁଠୁ ବଡ଼ କଥା ହେଲା ବିବାହ କରିବା ଓ ଗୋଟେ ଝିଅର ମା' ହେବାପରେ ସେ ୧୯୫୨ ମସିହାରେ ବଙ୍ଗଳା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ୧୯୫୫ ମସିହାରେ 'ଦେବଦାସ' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରୁ ସେ ବଲିଉଡ୍‌ରେ ପାଦ ଆପିଥିଲେ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ଭାରତୀୟ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଯେ କି ୧୯୬୩ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ

ଫିଲ୍ମ ସମାରୋହରେ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଥିଲେ । ୭୦ ଦଶକରେ ସେ ଅନେକ ହିଟ୍ ଫିଲ୍ମ ଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ପରିବାରକୁ ସମୟ ଦେଇ ନ ପାରିବାରୁ ତାଙ୍କ ବୈବାହିକ ଜୀବନରେ ଝଡ଼ ଆସିଥିଲା । ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ପରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ବି ହୋଇଗଲା, ଯାହାର ପ୍ରଭାବ ସୁଚିନ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ସୁଚିନ୍ତାଙ୍କ ଶେଷ ଫିଲ୍ମ 'ପ୍ରଣୟ ପାଶା' ବକ୍ସ ଅଫିସ୍‌ରେ ଅସଫଳ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ସତ୍ୟଜିତ ରାଏଙ୍କ ସହ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଅଫର୍ ଆସିଥିଲା । ହେଲେ ତାକୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟପଟେ ରାଜେଶ ଖାନାଙ୍କ ସହ କରୁଥିବା ଫିଲ୍ମକୁ ବି ଅଧାରୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ଆଉ ଅଭିନୟ ଜଗତରୁ ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀ ନେଇଗଲେ । ଏମିତିକି ସେ ସାର୍ବଜନୀନ ଜୀବନରୁ ବି ଦୂରେଇଗଲେ । ନିଜ କଲିକତା ଘରେ ବନ୍ଦୀଭାବେ ରହିଲେ । ପରିବାର ଲୋକେ ବି ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିପାରୁ ନ ଥିଲେ । ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାକୁ ଆପଣେଇ ନେଇ ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶ୍ରଙ୍କ ସହ ଜଡ଼ିତ ହୋଇଗଲେ । ଏହାପରେ ୩୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ କେହି ଆଉ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି । ୨୦୧୩ରେ ଲଙ୍କ୍ୟ ସଂକ୍ରମଣ ପାଇଁ ସୁଚିନ୍ତାଙ୍କୁ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଆଡମିଟ୍ କରାଯାଇଥିଲା । ଚିକିତ୍ସା ସମୟରେ ବି କେହି ତାଙ୍କୁ ଯେମିତି ନ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ୨୦୧୪ ଜାନୁୟାରୀ ୧୭ରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାରବେଳେ ଯେମିତି ତାଙ୍କ ମୁହଁ କାହାକୁ ଦେଖା ନ ଯାଏ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କୁହାଯାଏ ସୁଚିନ୍ତା ଦିନେ କହିଥିଲେ, 'ମୁଁ ଜଣେ ଅଭିନେତ୍ରୀ । ମୋତେ କେବଳ ସ୍ତ୍ରୀ ଉପରେ ହିଁ ଦେଖିବା ଉଚିତ' ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ତାଙ୍କର ଯୁବା ଚେହେରା ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନରେ ଛାପ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଆଉ ତାଙ୍କ

ପରିବାର ଲୋକେ ଏଥିପ୍ରତି ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲେ ।

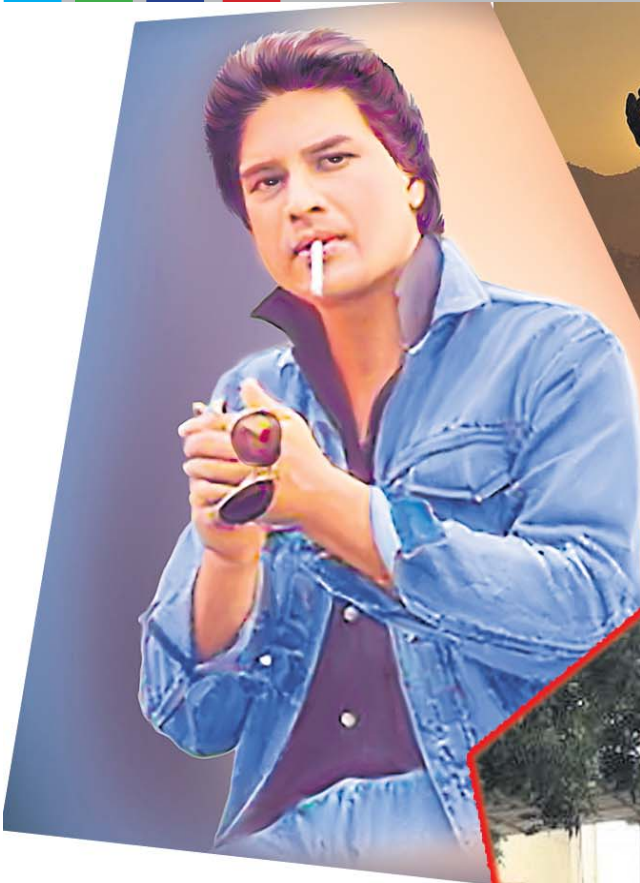
ଗ୍ଲାମର୍ ଗାର୍ଲରୁ ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀ: ବରଖା ମଦାନ, ଗ୍ଲାମର୍ ସ ମଡେଲଭାବେ ସେ ଥିଲେ ବେଶ୍ ପରିଚିତ । ୧୯୯୪ ଫେବୃନା ମିସ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସେ ସୁସ୍ଥିତା ସେନ ଓ ଶ୍ୱାଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟା ରାୟଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ କଡ଼ା ଚଞ୍ଚର । ପରେ ଅକ୍ଷୟ କୁମାରଙ୍କ ସହ 'ଖୁଲାଓଁ କା ଖୁଲାଡି'ରେ ବଲିଉଡ୍‌ରେ ପାଦ ରଖିଥିଲେ । 'ଭୁର୍' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ସେ ସାଉଁଟିଥିଲେ ଅଜସ୍ର ପ୍ରଶଂସା । ଏହାପରେ ସେ ଅନେକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ କାମ କଲେ । ପରେ ୨୦୦୦ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଚିତ୍ରି ଶୋ' ବି କରିଛନ୍ତି । ଏତେ ସଫଳତା ପାଇବା ଓ ଗ୍ଲାମର୍ ଜଗତରେ ନିଜର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ତିଆରି କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ହଠାତ୍ ୨୦୧୨ରେ ବରଖା ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ, ସେ ଅଭିନୟରୁ ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀ ନେଉଛନ୍ତି ଓ ବଲିଉଡ୍‌ରୁ ଛାଡ଼ୁଛନ୍ତି । କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ଏ କଥାକୁ । କାରଣ ସେ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିଲା ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ଅନେକ ଅଫର୍ । ହେଲେ ସେ ଏ ଅଫର୍‌ସବୁକୁ ଆଡେଇ ଲାମା ଜୋପା ରିନପୋଟେକ୍ ଡିଭାସିଆନରେ ପାଲଟିଗଲେ ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀ । ଆଉ ନିଜ ନାମକୁ ବଦଳାଇ ରଖିଲେ ଭେନ ଗ୍ୟାଲଡେନ୍ ସାମଡେନ । ପିଲାଟି ଦିନୁ ବରଖା ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ । ସକ୍ଷ ଶ୍ରେଣୀରେ ସେ ଥରେ ସିକ୍ସିମର ବୌଦ୍ଧ ମଠକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେହି ପରିବେଶ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଥିଲା । ବଲିଉଡ୍‌ରେ କାମ କରିବା ସମୟରେ ବି ସେ ଆଉ ଥରେ ସେହି ବୌଦ୍ଧ ମଠକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏଥର ସେ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମକୁ ଖୁବ୍ ଗଭୀରଭାବେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ । ଖାସ୍‌କରି ଦଲାଇ ଲାମାଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ପଡ଼ିଥିଲା । ଆଉ ବରଖା ବୌଦ୍ଧଧର୍ମକୁ ଭଲ ପାଇ ବସିଲେ । ଥରେ ଏକ ଇଣ୍ଟରଭ୍ୟୁରେ ସେ କହିଛନ୍ତି, 'ମୁଁ ଅଭିନୟ ଛାଡ଼ି ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀ ହେବା କଥା ମୋ ବାପା ମା'ଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲି । ଆଉ ସେମାନେ ମୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ ବି କରିଥିଲେ । ଫଳରେ ମୁଁ ସବୁକିଛି ତ୍ୟାଗ କରି ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀ ପାଲଟିଗଲି ।' ଏବେ ବି ବରଖା ଡିଜିଟର ସେରା ଜେ ମଠରେ ଶାନ୍ତିରେ ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀଭାବେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀରାମ ପଣ୍ଡାକୁ ସ୍ୱାମୀ ନିତ୍ୟ ଚୈତନ୍ୟ: ଯାଯାବର ମନ ମୋର..., ମୁଁ ପରଦେଶୀ ଚଡ଼େଇ... ଏଇ ଗୀତସବୁକୁ ଯେତେ ଶୁଣିଲେ ବି ଯେମିତି ମନ ଭରେନା । ଏଥିରେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ହ୍ୟାଣ୍ଡସମ୍ ହିରୋ ଶ୍ରୀରାମ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଅଭିନୟର ଯାଦୁକରୀ ବି ସେମିତି । ଯାହାକୁ ଆଜିଯାଏ କେହି ମନରୁ ଲିଭାଇପାରି ନାହାନ୍ତି । ସବୁ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ମନରେ ଏବେ ବି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ । କାରଣ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିରେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ପୁଅରଷ୍ଟ୍ରୀୟ । ବଲିଉଡ୍ ହିରୋଙ୍କୁ ଚଞ୍ଚର ଦେବାଭଳି ଅଭିନେତା ଥିଲେ ସେ । ହେଲେ କ୍ୟାରିୟରର ଶୀର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଶ୍ରୀରାମ କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ୨୦ ବର୍ଷର କ୍ୟାରିୟରକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ୧୯୯୨ ମସିହାରେ ଉତ୍ତାନ ହୋଇଗଲେ ସିନେ ଜଗତରୁ । ସେ ବାନ୍ଧିନେଇଥିଲେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାସ୍ତା । ଆଉ ପାଲଟିଗଲେ ସ୍ୱାମୀ ନିତ୍ୟ ଚୈତନ୍ୟ । ହେଲେ ସେ ଏମିତି କାହିଁକି କଲେ ତା'ର ଉତ୍ତରରେ ଥରେ ସେ ଏକ ଇଣ୍ଟରଭ୍ୟୁରେ କହିଥିଲେ—ପ୍ରାରମ୍ଭ, ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର କର୍ମ ସଂସ୍କାର, ଅତ୍ୟୁଷ୍ଣ ଶକ୍ତିର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ଘଟଣାବଳୀର ଅନୁଭବ, ନାନା ଚକ୍ରାନ୍ତ ସହ ଜୀବନ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ସୁନାମି ମୋ ଜୀବନରେ ଆସିଥିଲା । ଅଭିନେତାଭାବେ ସଫଳତା ପାଇବା ପରେ ମୁଁ ପ୍ରଯୋଜନା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବାକୁ ମନ ବଳେଇଥିଲି । ତେଣୁ 'କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ପ୍ରଯୋଜକ ହେବା ସହ ତା'ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଲି । ହେଲେ ତାହା ସଫଳ ହେଲାନି । ତା' ପଛରେ ବି ଥିଲା କିଛି ଚକ୍ରାନ୍ତ । ଅନ୍ୟପଟେ ମୁଁ ଜଣେ ପେସାଦାର ବ୍ୟବସାୟୀ ନ ଥିଲି । ତେଣୁ ଆର୍ଥିକସ୍ଥିତି ସହ ମୋର ମାନସିକ ସ୍ଥିତି ବି ଦୋହଲି ଯାଇଥିଲା । ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ୧୯୯୦ରେ ମୁଁ ପାଇଥିଲି ଗୁରୁ ସ୍ୱାମୀ ନିରଞ୍ଜନାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କ ସାନ୍ଧ୍ୟ ।

ବରଖା ମଦାନ

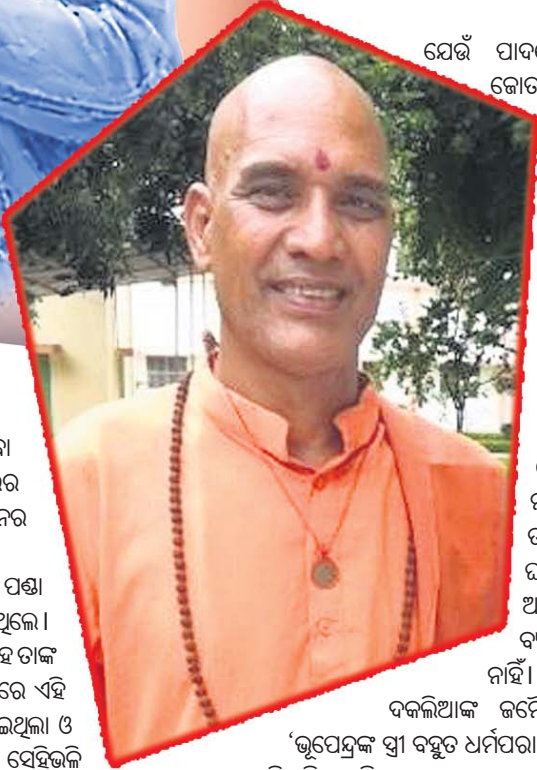

ଶ୍ରୀରାମ ପଣ୍ଡା

ସେ ସମୟରେ କିଛି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବା ପାଇଁ ଅଫର୍ ବି ଥିଲା । ହେଲେ ସ୍ଵାମୀଜୀଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ମୋତେ ଶକ୍ତି ଦେଇଥିଲା ସେ କଠିନ ସମୟରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ତଳି ଯାଇଥିଲି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମାର୍ଗକୁ । ମୁଙ୍ଗେରର ସତ୍ୟାନନ୍ଦ ଯୋଗାଶ୍ରମରେ ଯାଇ ରହିଲି । ଯୋଗକୁ ଜୀବନର ବ୍ରତ କଲି ।

ବରିଷ୍ଠ ସିନେ ସମୀକ୍ଷକ ଦିଲୀପ ହାଲି କୁହନ୍ତି, ଶ୍ରୀରାମ ପଣ୍ଡା 'କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ପ୍ରଯୋଜନା ସହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ବି ଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ସଫଳ ହେଲାନି । ସେ କରଜଗ୍ରସ୍ତ ହେବାସହ ତାଙ୍କ ଆର୍ଥିକସ୍ଥିତି ବହୁତ ଖରାପ ହେଇଗଲା । ତେଣୁ କୁହାଯାଇପାରେ ଏହି ଘଟଣା ଯୋଗୁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଜଗତରୁ ତାଙ୍କର ମୋହ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା ଓ ସେ ସିନେ ଜଗତକୁ ଛାଡି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦିଗକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । ସେହିଭଳି ସିନେଜଗତର ଆଉ ଜଣେ କଳାକାର ବିବେକ ଶତପଥୀ ଯେକି 'ବାଜେ ବଜଣା ନାଚେ ଘୁଙ୍ଗୁର' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ ସେ ବି ସନ୍ନ୍ୟାସ ନେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରେମରେ ବିଫଳ ହେବା ପରେ ସେ ଏହି ରାସ୍ତା ଆପଣେଇଥିଲେ ।

ମିଲିୟନେୟାର ପରିବାର ପାଲଟିଲେ ଜୈନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ: ଛତିଶଗଡ଼ର ରାଜନନ୍ଦଗାଓ । ଏଠାରେ ରୁହନ୍ତି ଫାର୍ମାସୁଟିକାଲ ମାଗ୍ନେଟ୍ ଭୂପେନ୍ଦ୍ର ଦକଲିଆ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାର । ଭୂପେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପରିବାର କହିଲେ ପଢ଼ା ସ୍ଵପ୍ନା, ପୁଅ ଦେବେନ୍ଦ୍ର ଓ ହର୍ଷିତ, ଝିଅ ମହିମା ଓ ମୁକ୍ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଏ । ୩୦୦ ମିଲିୟନ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସାୟ, ବଙ୍ଗଳା, ଦାମୀ କାର୍ ସହ ଜୀବନ ଜିଇବାର ସବୁ ସୁଖ ସୁବିଧାର ମାଲିକ ଥିଲେ ସେମାନେ । ହେଲେ ଏତେ ଅୟସ ଆରାମର ଜୀବନ ଯେମିତି ଏହି ପରିବାରର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ସୁଖ ଓ ଶାନ୍ତି ଦେଇ ପାରୁ ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ପୂରା ପରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ସବୁ କିଛି ତ୍ୟାଗ କରି ଜୈନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ହେବାକୁ । ଆଉ ତାହା କଲେ ମଧ୍ୟ ।

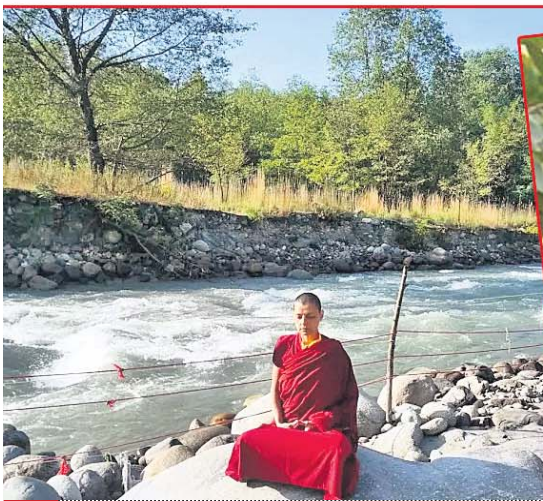

ଯେଉଁ ପାଦରେ ଦିନେ ବ୍ରାହ୍ମେତ ଜୋଡା ପିନ୍ଧା ଯାଉଥିଲା, ଏବେ ସେମାନେ ଖାଲି ପାଦରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ମୁଣ୍ଡନ ହୋଇ ଧଳାବସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ହାତ ତିଆରି କାଠର ପାତ୍ରରେ ଖାଉଛନ୍ତି । ଖାଦ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାକାହାରୀ ପାଲଟିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି ମୂଳଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ବି ସେମାନେ ଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଧର୍ମାନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ଘର ରହିବନି କି କୌଣସି ଆଧୁନିକ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଟଙ୍କାକୁ ଛୁଇଁବେ ନାହିଁ । ଦକଲିଆଙ୍କ ଜନୈକ ସମ୍ପର୍କୀୟ କୁହନ୍ତି, 'ଭୂପେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବହୁତ ଧର୍ମପରାୟଣା ହେବା ସହ ସରଳ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଘରେ ଏସି କି ସିଲିଂ ଫ୍ୟାନ ନ ଥିଲା । ଏମିତିକି ରେଫ୍ରିଜରେଟର ବି ରଖି ନ ଥିଲେ । ଭୂପେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସାନ ପୁଅ ପ୍ରଥମେ ଜୈନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ହେବାକୁ ମନ ବଳାଇଥିଲେ । ପରେ ପୁରୀ ପରିବାର ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ହେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ଆଉ ସବୁ ଧନସମ୍ପତ୍ତିକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ପାଲଟିଗଲେ ।'

ରିଲାଏନ୍ସ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରୀଜ୍ ଲିମିଟେଡ଼ର ଭାଇସପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ସାଜିଲେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ: ପ୍ରକାଶ ଶାହା କର୍ପୋରେଟ୍ ଜଗତରେ ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ କାମ କରି ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଏବେ ପାଲଟିଛନ୍ତି ଜୈନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ । ଆଇଆଇଟି ମୁମ୍ବାଇରେ ଏମ୍ପ୍ଲୋୟି କି ସେ ରିଲାଏନ୍ସ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରୀଜ୍ ଲିମିଟେଡ଼ରେ କାମ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କୋଭିଡ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶଙ୍କୁ ଯେବେ ୬୪ ବର୍ଷ ବୟସ ସେ ଅବସର ନେଲେ । ଏହାପରେ ସେ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଜୈନ ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କଲେ । ତେବେ ଏହାର ବହୁପୂର୍ବରୁ ଶାହଙ୍କ

ସାନ ପୁଅ ଯେକି ଆଇଆଇଟି ମୁମ୍ବାଇରେ ବିଟେକ୍ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିବା ସହ ସିଲଭର୍ ମେଡାଲିଷ୍ଟ ଥିଲେ, ମାତ୍ର ୨୪ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଜୈନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଦୀକ୍ଷା ନେଇ ସାରିଥିଲେ । ଆଉ ଏବେ ସେ ଭୁବନ ଜିତ ମହାରାଜ ନାମରେ ପରିଚିତ । ଭୁବନ କୁହନ୍ତି, 'ପିଲାଟି ଦିନରୁ ମୋର ଦୀକ୍ଷା ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା । ବୟସ୍କାଦୀ ଜୀବନର ଆନନ୍ଦ ଓ ଜୈନ ତପସ୍କାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନର ଆନନ୍ଦ ଭିତରେ କୌଣସି ତୁଳନା କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ଜୈନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଜୀବନରେ ଯେ କେତେ ଶାନ୍ତି ଓ ଆନନ୍ଦ ରହିଛି ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନାତୀତ । ତେବେ ମୋର ଜୈନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ହେବାର ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ମା' ବାପାଙ୍କର ସହଯୋଗ ବି ଥିଲା । ତେଣୁ ନିଃସନ୍ଦୋହରେ ମୁଁ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଗ୍ରହଣ କଲି ।' ପ୍ରକାଶ ଶାହା ସନ୍ନ୍ୟାସ ନେବାପରେ ଏବେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଭୂଷଣ ବିଜୟଜୀ ମହାରାଜ ସାହେବ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଭବ୍ୟାନିଧି ସାଧୁଜୀ ମହାରାଜ ସାହେବ ନାମରେ ପରିଚିତ ।

ତିନିବର୍ଷର ଝିଅ ଓ ୧୦୦ କୋଟିର ସମ୍ପତ୍ତି ଛାଡି ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ପାଲଟିଲେ ଦମ୍ପତି: ୨୦୧୭ ମସିହାର କଥା । ଜୈନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ୩୫ ବର୍ଷୀୟ ସୁମିତ ରାଥୋଡ଼ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନାମିକା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି ଜୈନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ହେବାକୁ । ତାଙ୍କର ଏକ ୩ ବର୍ଷର ଝିଅ ଥାଏ । ଧନସମ୍ପତ୍ତି ସହ ସୁଖୀ ସଂସାର ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଦୁହେଁ ଯୁବାବସ୍ଥାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଝିଅ ସହ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ନିମ୍ବରରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ୧୦୦ କୋଟିର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଜୈନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ପାଲଟିବେ । ଗୁଜରାଟ, ସୁରଟର ସୁଧାମାର୍ଗୀ ଜୈନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ରାମଲୀଳ ମହାରାଜଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ସେମାନେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ବି ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏହି ଘଟଣା ସେତେବେଳେ ଚର୍ଚ୍ଚାର ବିଷୟ ପାଲଟିଲା । ଅନେକେ ଏହାକୁ ନିନ୍ଦା କଲେ । କୁନି ଝିଅ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି କୁହାଗଲା । ସୁନିତଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାଇ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଘୋର ବିରୋଧ କରିବା ସହ ସେହି ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କଲେ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଦମ୍ପତିଙ୍କୁ ଦୀକ୍ଷା ନେବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମତ ଥିଲା ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କ କାମ ହେଉଛି ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଦୀକ୍ଷା ଦେବା ନୁହେଁ । ଜୈନ ଧର୍ମ ଓ ବୈରାଗ୍ୟ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବା ଭଲ କଥା । ହେଲେ ସାଂସାରିକ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା ପରେ ଯାଇ ଏହାକୁ ଆପଣାଇବା ଉଚିତ । ଦୀକ୍ଷା ନେବା ପାଇଁ ଏହି ଦମ୍ପତିଙ୍କ ଲାଗି ଏହା ଉଚିତ ସମୟ ନୁହେଁ । ପ୍ରଥମେ ସେମାନେ କୁନି ଝିଅକୁ ଲାଳନ ପାଳନ କରି ବଡ଼ କରି ତା' ପ୍ରତି ଥିବା ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା ଉଚିତ । ପରେ ଯାଇ ଦୁହେଁ ସନ୍ନ୍ୟାସ ନେବା ଠିକ୍ ।' ଅନାମିକାଙ୍କ ବାପା କିନ୍ତୁ ଝିଅ କ୍ଳାନ୍ତିକ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଉଥିଲେ ଓ ନାତୁଣୀର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାକୁ ରାଜିଥିଲେ । ତେବେ ଏହାପରେ ସେମାନେ ଜୈନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ପାଲଟିଲେ କି ନାହିଁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ।

ସୁମିତ ରାଥୋଡ଼, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନାମିକା ଓ ଝିଅ

ଧନସମ୍ପତ୍ତି, ପ୍ରତିପତି ଯେ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ । ଆଉ ଇଶ୍ଵର ପ୍ରେମ ଯେ ଚିରନ୍ତନ । ତାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିଛନ୍ତି ମୋହମାୟା ପଛରେ ଧାଉଁଥିବା କିଛି ମଣିଷ । ଶେଷରେ ସବୁକିଛି ତ୍ୟାଗ କରି ମୋହପୁତ୍ର ହୋଇ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ରାସ୍ତାରେ ଯାଇଛନ୍ତି । ଆଉ ସାଉଁଟିଛନ୍ତି ପ୍ରକୃତ ସୁଖ ।

—ଶିବାନୀ ମହାନ୍ତି

ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ଜୀବନକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ମାଜିତ କରେ

ମାତୃପୁଅ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପଦକପ୍ରାପ୍ତ ଡାକ୍ତର ସୁବ୍ରତ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ ମୋତେ ଆକାଶବାଣୀର କିଶୋରଚକ୍ର ଗତିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ । ପରେ ଆମ ଗାଁରେ ସୁଜନୀ ଆକାଶବାଣୀ କିଶୋର ଶ୍ରୋତାଚକ୍ର ଗତି ଏହାର ଚକ୍ରାଧିକାରୀ ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲି । ୧୯୭୧-୭୨ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିଶୋରଚକ୍ର ଭାବେ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିଲି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ କିଶୋର ଦର୍ପଣ ନାମରେ ତ୍ରୟମାସିକ ପତ୍ରିକା ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିଲା । ଏଥିରେ ମୋର କବିତା ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା । ତତ୍କାଳୀନ ବଡ଼ଭାଇ ନଦୀୟା ବିହାରୀ ମହାନ୍ତି ଓ ଅପା ନାହାରବାଳା ନାୟକ ମୋ ଲେଖାକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ମୋ ଲେଖାକୁ ପ୍ରଥମ ଲେଖାଭାବେ ପ୍ରସାର କରୁଥିଲେ । ୧୯୭୧ରେ 'କଳିଙ୍ଗ' ଶିଶୁବିଭାଗ ଉଦୟଭାନୁରେ ପ୍ରତିମାସରେ ମୋ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ରିକ ପରେ ମୁଁ ୪ ବର୍ଷ ରେଭେନ୍ସାରେ ପଢ଼ିଲି । ୨ ବର୍ଷ ବାଣାବିହାରରେ ପଢ଼ି ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲି । ସରକାରୀ କଲେଜରେ ଆଡ଼ହକ ଭାବେ ଚାକିରି ପାଇଲି । କିନ୍ତୁ ଯୋଗଦେଇ ନ ଥିଲି । ମୋର ପ୍ରଶାସନିକ ବୃତ୍ତି ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ଥିବାରୁ ଏଥିରେ ପରାମ୍ଭା ଦେଇ ଓଡ଼ିଶା ସିଭିଲ ସର୍ଭିସ୍ ୧୯୮୩ ବ୍ୟାଚ୍ ପରୀକ୍ଷାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଲାଭ କରିଥିଲି । ଏଥିଯୋଗୁ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବାରେ ଯୋଗଦେଲି । ଚାକିରି ଜୀବନରେ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା, କଳାହାଣ୍ଡି, ନୂଆପଡ଼ା, ଭଦ୍ରକ, ଗଞ୍ଜାମ ଆଦି ଜିଲ୍ଲାରେ କାମ କରିଥିଲି । ଶେଷରେ ରାଜ୍ୟ ସଚିବାଳୟରୁ ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିସାରିଲି । କିନ୍ତୁ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ଜାରି ରହିଛି । ଆକାଶବାଣୀର ଶିଶୁ କିଶୋର ବିଭାଗରେ ମୋର କବିତା ପ୍ରସାରିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦନା, ସଜପୁଲ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଗାତିକବିତା ଲେଖିବାକୁ ମନକୁ ପ୍ରେରଣା ମିଳିଥିଲା । ରେଭେନ୍ସାରେ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ଗାତିକବିତା ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି । ତେବେ ରଚନା କରିଥିବା ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ 'ହେ ମହାବୀର', 'ଗାତିପୁଲକ', 'ହେ ଜୀବନ', 'ସବୁରିପ୍ରଭୁ ତ ଜଣେ', 'ତୁମେ ହିଁ ହସିଲେ ଜଗତ ହସିବ' ଆଦି ୨୧ଟି ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଛି । ଏହାଛଡ଼ା ମୋତେ ୧୯୮୮ ମସିହାରେ ଆକାଶବାଣୀର ଜଣେ ସ୍ୱାକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଗାତିକାର ଭାବେ ସ୍ୱାକୃତି ମିଳିସାରିଛି । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରେ ଅତିରିକ୍ତ

ପ୍ରଶାସନିକ କାର୍ଯ୍ୟଥିଲା ତାଙ୍କର ବୃତ୍ତି, ସାହିତ୍ୟ ଥିଲା ପ୍ରବୃତ୍ତି । ସରକାରୀ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ପରେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ବିତାଉଛନ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ସାହିତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ । ଏମିତିରେ ନିରନ୍ତର ସାହିତ୍ୟ ସାଧନାରେ ସେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ପ୍ରାୟ ୨୧ଗୋଟି ପୁସ୍ତକ । କେବଳ ଓଡ଼ିଆ କାହିଁକି ବରଂ କେତେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଂଲିଶ ବହିର ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା ତାଙ୍କର ଏକ ଓଡ଼ିଆ କବିତାଗ୍ରନ୍ଥ ଇଂଲିଶରେ ଅନୁବାଦିତ ହୋଇ ଆମେରିକାରୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ପ୍ରକାଶିତ । ତାଙ୍କର ସାମଗ୍ରିକ ସାହିତ୍ୟ କୃତି ପାଇ ସେ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ତରଫରୁ ପୁରସ୍କୃତ । ସେ ହେଲେ **ଲିଙ୍ଗରାଜ ରଥ** । ମାତା ହାରାମଣି ରଥ, ପିତା ଜଗନ୍ନାଥ ରଥ । ଘର କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲା ରାଜନଗର ଥାନା ଅଧୀନ ଜଗନ୍ନାଥପୁର ଶାସନ ଗ୍ରାମରେ । ସେ କହନ୍ତି, ମୋ ବଡ଼ବାପା କୃପାସିନ୍ଧୁ ରଥ ଆମ ରାଜନଗର ଅଞ୍ଚଳର ଜଣେ ଜଣାଶୁଣା ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ଚିତ୍ରଶିଳ୍ପୀ ଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଆମ ପରିବାରକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଜାଣନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଯେତେବେଳେ ୪ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ ମୋର ମା'ଙ୍କ ବେହାଳ ଘଟିଥିଲା । ପୁଣି ସାନଭାଇର କିଛି ମାସ ପରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିଯୋଗୁ ବାପା ମୋର ଯତ୍ନ ନେଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ବେସରକାରୀ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକତା କରୁଥିଲେ । ଘରେ ପାରିବାରିକ ଓ ଜମିଜମା କଥା ବୁଝିବା ସହିତ ମୋତେ ଘରେ ପଢ଼ାଉଥିଲେ । ଘରେ ୩ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଯାଏଁ ପଢ଼ିଲି । ପରେ ଗାଁ ସ୍କୁଲରେ ୪ର୍ଥରେ ନାମ ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ସଂଯୋଗ ବନ୍ଧନ ୪ର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ ବାର୍ଷିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ସେହିବର୍ଷ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲି । ସେବେଠାରୁ ଭଲ ଛାତ୍ରହେବି ବୋଲି ମୋ ମନରେ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସମୟକ୍ରମେ ୭ମ ବୃତ୍ତି ବି ପାଇଲି । ଏଥିଯୋଗୁ ହାଇସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ମୋତେ ବହୁତ ଭଲ ପାଇଲେ । ପୁଣି ମାତ୍ରିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରି ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷାବୃତ୍ତି ଲାଭକଲି । ସେହିବର୍ଷ ପରୀକ୍ଷାରେ ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ମୋର ସ୍ଥାନ ୨୦ ରହିଥିଲା । ପାଠପଢ଼ା ସହିତ କବିତା ଲେଖିବା ଜାରି ରଖିଥାଏ । ୫ମ ଶ୍ରେଣୀରୁ କବିତା ଓ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖୁଥିଲି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୧୩/୧୪ଟି କବିତା ଲେଖୁଥାଏ । ସେସବୁ ଲେଖାକୁ ଗୋଟେ ମୋଟୋ ବନ୍ଧେଇ ଖାତାରେ ସାଇତି ରଖୁଥିଲି । ସ୍କୁଲରେ ଶିଶୁଦିବସ, ଗାନ୍ଧୀ ଜୟନ୍ତୀ ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସରେ କବିତା ଲେଖିବାକୁ ଶିକ୍ଷକମାନେ ବାଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେଇ ବାଧ୍ୟବାଧକତାରୁ ହିଁ ମୋର ଲେଖିବାର ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟିହୋଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଲେଖିବା ମୋର ଏକ ନିଶା ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା । ୮ମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ୁଥିବାବେଳେ ମୋ

ତହସିଲଦାର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଏ । ସେ ସମୟରେ ଆକାଶବାଣୀ ସମ୍ବଲପୁରରେ ମୋର ୩ଟି ଗାତିକବିତା ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା- 'ବରଷକ ଗଲା ଚାଲି ଅଭିମାନ ଭୁଲି ଗୋ ! ଆସିଛି ମୁଁ ପାଶେ ତବ ଏବେ ଆଖି ଖୋଲ ଗୋ' । ଦିନେ ଗ୍ରୋସରି ଦୋକାନକୁ ଗଲାବେଳେ ଏହି ଗୀତକୁ ଜଣେ ଯୁବକ ଗୁଣ୍ଡୁଗୁଣ୍ଡୁ ହୋଇ ଗାଉଥିଲେ । ସେ ଯୁବକ ଆଉଜଣେ ସାଙ୍ଗକୁ କହୁଥାନ୍ତି ଏହି ଗୀତଟି ଆଜି ରାତିରେ ରେଡିଓରେ ବାଜିବ । ଏକଥା ଶୁଣି ମନେ ମନେ ଖୁସି ହେଲି । ସେହିପରି ଆଉ ଏକ ଘଟଣା, ଭୁବନେଶ୍ୱର ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟିରେ ଅତିରିକ୍ତ ଏକଜିକ୍ୟୁଟିଭ ଅଫିସର ଥାଏ । ସକାଳେ ଚାଲିବାକୁ ଯିବାବେଳେ ଏକ ଛକରେ ଥରେ ମୋର ଏକ ଗୀତକୁ ରେଡିଓରୁ ଶୁଣି ଭାରି ଖୁସି ହୋଇଯାଇଥିଲି । ସେ ଯାହା ହେଉ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନାରେ କେତେବାଟ ଆସିଛି ମୋତେ ଜଣା ନାହିଁ । ପୁରସ୍କାର ପାଇବା ଅପେକ୍ଷା ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ମୁଁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଗାତିକବିତା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଆ ଗାତିକବି ସମାଜ, କଳାସୌରଭ, ଏକାଧିକ ସାହିତ୍ୟ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ତରଫରୁ ୨୦୨୨ ମସିହାରେ ମୋର ସାମଗ୍ରିକ ସାହିତ୍ୟ କୃତି ପାଇଁ ୧ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ପୁରସ୍କାର ସହ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇଛି । ମୁଁ ଭାବେ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ହେଉଛି ଯଥାର୍ଥରେ ବାଣୀ ଆରାଧନା । ସତ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ଜୀବନକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ମାଜିତ କରେ ।

-ବନବିହାରୀ ବେହେରା

ସ୍ଵଚ୍ଛତା

—ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦାଶ

ଭାରି ଲକ୍ଷା ହୁଏ
 ପୁଣି ଥରେ ଫେରିଯିବାକୁ
 ସେଇ ଶ୍ରେଣୀବନ୍ଧୁ—
 ଯେଉଁଠି ଓଠରେ ଭାଷା ନ ଥାଏ
 ଆଖିରେ ସ୍ଵପ୍ନ ନ ଥାଏ
 ହୃଦୟରେ କିଛି ପାଇବା କି ହଜାଇବାର
 କଷ୍ଟ ନ ଥାଏ ।
 ଥାଏ ଖାଲି—ବୋଉର ନରମ ଉଷ୍ମ କୋଳ
 ଲକ୍ଷା ହୁଏ, ପୁଣି ଥରେ
 ଚଗଲି ଖାମୁଆଲି ଝିଅଟିଏ ହୋଇଯିବାକୁ
 ଯିଏ କେବେ ବୁଝେନି
 ସଂସାର କ'ଣ, ଦୁଃଖ କ'ଣ !
 କେବେ ବୁଝିବାକୁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଏନି ।
 ଭୋକ ସହ ମନର ସମ୍ପର୍କ
 ସ୍ଵପ୍ନସହ ବାସ୍ତବତାର ସମ୍ପର୍କ
 ବିଶ୍ଵାସ ସହ ଭରସାର ସମ୍ପର୍କ,
 ମଥା ଉପରେ ଆକାଶ ପରି ବାପା
 ପାଦ ତଳେ ଧରିତ୍ରୀ ପରି ବୋଉ
 ଏପରି ଏକ ନିରାପଦ ଆଶ୍ରୟ
 ଏବେ ପାଲଟିଛି ଖାଲି ସ୍ଵଚ୍ଛତା ।

— ଯୁନିଟ୍ ୧, ଭୁବନେଶ୍ଵର
 ମୋ: ୯୪୩୯୪୯୦୭୦୭

ଶେଷ ସନ୍ତକ

—ଶ୍ଵେତପଦ୍ମା ପାଢୀ ତ୍ରିପାଠୀ

ଆଜି ଚାଲିଗଲା । ଅଠର ବର୍ଷର ସାଇତା ସ୍ମୃତି, ଅନୁଭୂତି ଆଜି
 ହାତ ଛତା ହେଇଗଲା । ଚାଲିଗଲା ବେଳେ ଛାତି ଭିତରଟା କୋରି
 ହେଇଗଲା । ପୁଣି ଥରେ ଲାଗିଲା ଯେମିତି ସେ ଆଉଥରେ ଛାତି
 ଚାଲିଗଲେ ଆଉ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଗଲେ ଜୀବନ ତମାମର ଅର୍ଜିତ ଧନ,
 ସମ୍ପତ୍ତି । ଦେଇଥିବା ଜୀବନ, ସ୍ଵେଚ୍ଛା, ଆଦର, ଖରାଛାଇରେ ଦେଇଥିବା
 ସୁରକ୍ଷା, ପୁରଣ କରିଥିବା ପ୍ରତିଟି ଅଳି ଅର୍ଦଳି, ସଂସ୍କାର ଏସବୁ କ'ଣ
 ସମ୍ପତ୍ତି ନୁହଁ କି? କ'ଣ କେବଳ ଘରଦ୍ଵାର, ସୁନା ରୂପା ଓ ବ୍ୟାଙ୍କ ବାଲାନ୍ସ
 ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ! କେଜାଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ କଥା ସେମାନେ ଜାଣି ଥିବେ ।
 ଆପଣାର ମଣିଷ ଆଉ ସେଇ ମଣିଷ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସ୍ମୃତି ମୋ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ।
 ୨୦୧୦ ରେ ବାପା ଚାଲିଗଲେ । ତାଙ୍କ ପିନ୍ଧା ଲୁଗା, ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦର ସାର୍ତ୍ତ
 ପ୍ୟାଣ୍ଟ ସବୁ ଦାନ କରା ହେଇଗଲା । ମାମି ତ ତାଙ୍କ ପୁରୁଣା ବଙ୍ଗଳା ଉପନ୍ୟାସ
 ବହି ସବୁ ଦାନ କରିଦେଲା । ମାମି କହିଲା ଯୁଆଡେ ଦେଖୁଛି ବାପା ଦିଶୁଛନ୍ତି ।
 ସ୍ମୃତି ସବୁ ହଜିଗଲେ ମଣିଷଟା କ'ଣ ସ୍ଵପ୍ନ ଆଉ ମନ ଭିତରୁ ବି ମରିଯାଏ
 କି! ନା ତ, ଏତେ ବର୍ଷ ପରେ ବି ବାପା ମନେ ପଡ଼ନ୍ତି । ମନେ ପଡ଼େ ତାଙ୍କ
 କଥା । ମନେ ପଡ଼େ ତାଙ୍କ ସହ ବିତେଇଥିବା ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତ । ସେ କହୁଥିଲେ
 ମୁଁତୋ ଦେଖୁ ଫ୍ରେଣ୍ଡ । ତୋ ସାଙ୍ଗରେ କେବଳ ମୁଁ ଯିବି ଶାହାରୁଖ ଖାଁର ଫିଲ୍ମ
 ଦେଖିବାକୁ । ମାମି ଆଉ ଭାଇକୁ ଶାହାରୁଖ ଖାଁ ଫିଲ୍ମ ଭଲ ଲାଗୁ ନଥିଲା ।
 ଆମେ ବାପାଠିଆ ଯାଉଥିଲୁ ଦେଖିବାକୁ । ଗୁପ୍ତଗୁପ୍ତ ଖାଉଥିଲୁ । ମୋ ସ୍ମୃତି
 ପଛରେ ବସିବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା ତାଙ୍କୁ । କାସ୍ ସେତେବେଳେ କ୍ୟାମେରା
 ବାଲା ମୋବାଇଲ ଥିଲେ ଫଟୋ ଉଠେଇ ସେଇ ସ୍ମୃତିକୁ ସାଇତି ରଖୁଥାନ୍ତି ।
 ୨୦୦୬ରେ କିଣି ଥିଲେ ବାପା ମାଟୁଟି ଅଲୋ; ଯେଉଁଥିରେ ମୁଁ ଓ ମୋ
 ଭାଇ ଡ୍ରାଇଭିଂ ଶିଖୁଥିଲୁ । ବାହାଘର ପୂର୍ବରୁ ସେ ଗାଡ଼ି ଧୁମ୍ ରଲେଇଛି ।
 ଭୁବନେଶ୍ଵର ଦୁର୍ଗାପୂଜା ଭିତରେ ବାପା ଆଉ ମାମିକୁ କାରରେ ବସେଇ
 ବୁଲେଇଛି । ବାହାଘର ବର୍ଷେ ପରେ ବାପା ଚାଲିଗଲେ । ଭାଇ ଚଳାଇଥିଲା,
 ହେଲେ ଯେତେବେଳେ ବି ସ୍ଵିଅର୍ଭି ଧରିଲି, ଲାଗିଲା ଯେମିତି ସାଇଡ୍ ସିଟ୍ରେ
 ବସି ବାପା ହସୁଛନ୍ତି । ଗାଡ଼ି ଚଳେଇ ପାରିଲି ନାହିଁ । ଛାଡ଼ିଦେଲି ଚଳେଇବା ।
 ଭାଇ ସାଇତି ରଖୁଥିଲା ଗାଡ଼ି ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି । ଯେଉଁଠି ମଣିଷ ମଣିଷକୁ
 ପ୍ରତାରଣା କରୁଛି ସେଇଠି ଏଇ ଲୁହାର ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଆଉ କେତେ ଦିନ ଧରି
 ସହଯାତ୍ରୀ ହୋଇ ରହିପାରିଥାନ୍ତା ! ଶେଷରେ ଭାଇ ଆଜି ତାକୁ ସ୍କାପ୍ରେ ବିକ୍ରି
 କରିଦେଲା । ଶେଷଥର ପାଇଁ ଫଟୋ ଉଠେଇ ପଠେଇଲା ଆଉ କହିଲା,
 ନାନୀ ବହୁତ କାନ୍ଦ ଲାଗୁଛି ସେ ଚାଲିଗଲା । ଭାଇ କଲିକତାରେ ଥିଲା ଆଉ
 ମୁଁ ପୁଣେରେ । ଚିକିତ୍ସା ଶହ କଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଥାଇ ବି ମୋତେ ଲାଗିଲା
 ଯେମିତି ବାପା ପୁଣି ଥରେ ଚାଲିଗଲେ । ଆଉ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଗଲେ ତାଙ୍କର
 ଶେଷ ସନ୍ତକ ।

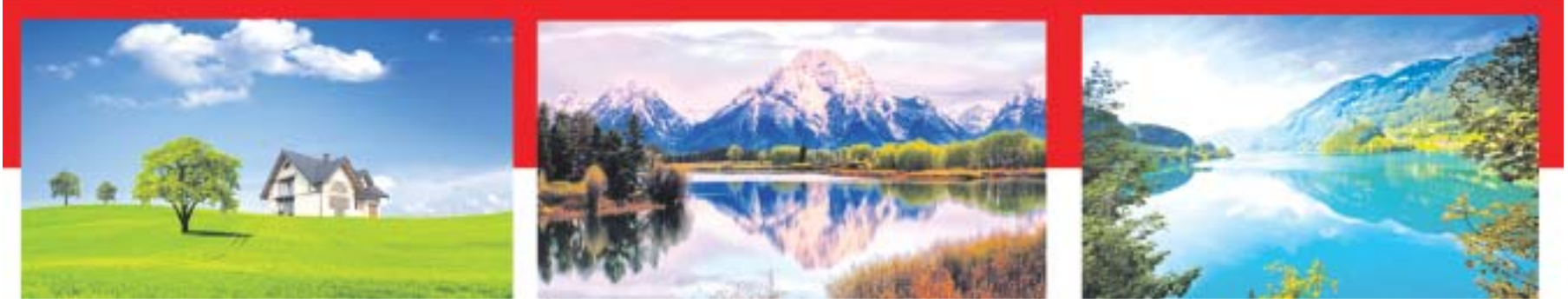
— ପୁଣେ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
 ମୋ: ୯୧୬୮୦୫୩୮୬୮

ପୁରୁଣା ଚାନ୍ଦର

—ମାନସ ରଞ୍ଜନ ମହାପାତ୍ର

କେତେ ଶୀଘ୍ର ଭୁଲି ହୋଇଯାଆନ୍ତି
 ଲୋକମାନେ
 ଓ ମୁଁ ଗୋଟେ ପୁରୁଣା ଫୋନ୍ ନମ୍ବରକୁ
 ବାରମ୍ବାର ଫୋନ୍ କରୁଥାଏ
 ଉତ୍ତର ଦେଉନଥାନ୍ତି କେହି
 ମୋ ଶବ୍ଦ ବାରମ୍ବାର ଫେରି ଆସୁଥାଏ
 ମୋ ପାଖକୁ
 ଏଇଟା ଜଣାଶୁଣା କଥା
 ମଲାପରେ ଦରଜାରେ ଲାଗିଯାଏ ଧୂଳି
 ପୋଷା କୁକୁରଟି ଗୁରୁରୁଥାଏ ଏକାକୀ
 ପିଲାମାନେ ନିଜନିଜ ସଂସାର ନେଇ
 ଯାଇଥାନ୍ତି ଆଗେଇ
 ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଣା ଲୁଗାପଟା
 ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଥାନ୍ତି ଟ୍ରଙ୍କରେ
 ବନ୍ଧୁମାନେ ଲେଖା ଯୋଗାଡ଼ କରୁଥାନ୍ତି
 ସ୍ମରଣିକାଟେ ଛାପିବେ ବୋଲି
 କେତେ ଶୀଘ୍ର ଭୁଲି ହୋଇଯାଏ
 ବିଗତ ଦିନର କଥା
 ସବୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ଅହଂକାର
 ହାତ ମକରୁଥାଆନ୍ତି ଗୋଟେ
 ଅକଣା ଛକରେ
 ପୁରୁଣା କଲମଟେ ଏକା ଏକା
 ଠିଆ ହୋଇଥାଏ ଟେବୁଲରେ ।।

—ମଧୁବନ ଷଷ୍ଠ ଗଳି, ଚିକିତ୍ସାପତା ରୋଡ଼,
 ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଛକ, ପୁରୀ, ମୋ: ୯୮୯୧୯୪୬୧୭୮

ସୋହମ-କୁକିଲ୍

ଦୋହଲକିରେ ସାରା

ସାରା ଅଲ୍ଲା ଖାଁ ଏବେ ଦୋହଲକିରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି। ‘କେଦାରନାଥ’ରୁ ବଲିଉଡ୍ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଏହି ଅଭିନେତ୍ରୀ ଏବେ ଏକ ନୂଆ ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏକ ଫ୍ରେନ୍ସିସିଆନ୍ ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ସଜ୍ଜିତ। ତେଣୁ ଏକାଥରେ ସିନେମା ଏବଂ ଫ୍ରେନ୍ସିସିଆନ୍ ଭଳି ଦୁଇଟି କଥାକୁ ସେ କିପରି ନେଇ ଆଣି ଥୋଇବେ ସେ ନେଇ ଦୋହଲକିରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି। ଏ ନେଇ ସାରା କହନ୍ତି, ‘ନିକଟରେ ନୂଆ ବ୍ୟାନରରେ ନିର୍ମିତ ହେଉଥିବା ଏକ ଫିଲ୍ମରେ ମୁଁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଉଛି। ସେପଟେ ଏକ ଫ୍ରେନ୍ସିସିଆନ୍ ସିନେମାରେ ମଧ୍ୟ ଆଜି କାଲି କିଛି ଏକାଥରେ ଦୁଇଟି ଜିନିଷକୁ କିପରି ଗୁଠାଇବି ସେ ନେଇ ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଛି। ଭାବୁଛି ଫ୍ରେନ୍ସିସିଆନ୍ ଅଫରକୁ ହାତଛତା କରିବି। ଅବଶ୍ୟ ଏ ନେଇ କୌଣସି ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବେ ନେଇନାହିଁ। ଉଭୟ ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥାକୁ ମୁଁ ବୁଲ ସପ୍ତାହ ସମୟ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛି। ତା’ ଭିତରେ ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯେମିତି ହେଲେ ନେବି।’ ସାରା ଏବେ ନିର୍ମାଣାଧୀନ ‘ମେଗ୍ନୋ ଇନ୍ ଦିନୋ’ରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି।

ସାରା

ଘାରିଛି ଆକ୍ସନ ନିଶା

‘ରାଉତି ରାଜା’ର ଟାଇଟଲ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ସୋହମ ସିଂଲ୍ ନେଇ ଏବେ ଚର୍ଚ୍ଚା। କାରଣ ସେ ପୁଣି ଥରେ ଆକ୍ସନ ଅବତାରରେ ଆସୁଛନ୍ତି। ଏହି ଫିଲ୍ମର ଟାଇଟଲ ଫାଇନାଲ ହୋଇ ନ ଥିବା ବେଳେ ତାହାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାମ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପହଞ୍ଚିଛି। ଏଥିରେ ତାଙ୍କର ନାୟିକା ସାଜିବେ କୁକିଲ୍ ସାଲ୍। ଏ ନେଇ ସୋହମ କହନ୍ତି, ‘ଏହି ଫିଲ୍ମଟିର କାହାଣୀ ଆକ୍ସନ ଭାବରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ। ଏଥିରେ ମୋତେ ଯେଉଁ ଭୂମିକାଟି ମିଳିଛି ତାହା ମୋ କ୍ୟାରିୟରକୁ ଆହୁରି ମାଲଲେକ ଦେବ ବୋଲି ଆଶା ରଖୁଛି। କଥା କ’ଣ କି ଏଥିରେ ମୋ ଅପୋଜିଟରେ ଅଭିନୟ କରିବେ କୁକିଲ୍। ମୁଁ ମୋର ପ୍ରତିଭାକୁ କେବଳ ଅଭିନୟ ଭିତରେ ସୀମିତ ରଖୁନାହିଁ। ମୁଁ ଜଣେ ଗାୟକ ମଧ୍ୟ। ନିକଟରେ ମୁଁ ଏବଂ ଅରା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଗାଇଥିବା ମ୍ୟୁଜିକ୍ ଭିଡିଓ ‘କିଛି କିଛି ହୁଏଁ ଭାରି ମଜା ଲାଗୁଛି’ରେ ମୁଁ ଏବଂ କୁକିଲ୍ ଆଜି କରୁଛୁ। ଏହାପୂର୍ବରୁ ଆମ ଦୁହେଁକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମ୍ୟୁଜିକ୍ ଭିଡିଓ ‘ବୁଲ ବୁଲ ତୁ ମୋର ବୁଲ ବୁଲ’ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ହୋଇଥିଲା। ଆଉ ଏହି ନୂଆ ଭିଡିଓ ମଧ୍ୟ ଏବେ ବେଶ୍ ଭାଇଗାଲ ହୋଇଛି। ତେବେ ଆମ ଯୋଡ଼ିକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ନୂଆ ସିନେମାଟିକୁ ଦର୍ଶକ ନିଶ୍ଚୟ ପସନ୍ଦ କରିବେ ବୋଲି ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି।’ ଏହାପୂର୍ବରୁ ସୋହମ ‘ଅଜାତଶତ୍ରୁ’ ଏବଂ ‘ଲଭ୍ ୟୁ ପ୍ରିୟା’ରେ ଅଭିନୟ କରିସାରିଛନ୍ତି।

ଯାହା ଖୋଜୁଥିଲେ ସାନ୍ଧ୍ୟା..

‘ଦିଲ୍ଲୀ’ ଫେମ୍ ସାନ୍ଧ୍ୟା ମାଲହୋତ୍ରା ଯାହା ଖୋଜୁଥିଲେ ତାହା ମିଳିଯାଇଛି। କଥା କ’ଣ କି ସେ ଜଣେ ଯୋଗ ଗୁରୁ ସନ୍ଧାନରେ ଥିଲେ। ହେଲେ ଏପରି ଗୁରୁ ଯେ ତାଙ୍କର ହାତ ପାଆନ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି ତାହା ସେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ। ସେ କିଏ ଜାଣନ୍ତି ? ମଲାଜକା ଆରୋରା। ଥରେ ଯୋଗ ବିଷୟରେ ମଲାଜକା ସହ ସାନ୍ଧ୍ୟା ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ। ଜଣେ ଯୋଗ ଗୁରୁ ଖୋଜି ଦେବାକୁ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ। ଆଉ ମଲାଜକା ନିମିଷକ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିଦେଇଥିଲେ। ଅର୍ଥାତ୍, ସାନ୍ଧ୍ୟାଙ୍କ ଯୋଗ ଗୁରୁ ସାଜିବାକୁ ସେ ନିଜପତ୍ନୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ। ମଲାଜକାଙ୍କ ପ୍ରଯୋଜନାକୁ ବା ସେ କେମିତି ଏତାଇ ଦିଅନ୍ତେ ? ସାନ୍ଧ୍ୟା କୁହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ମଲାଜକାଙ୍କୁ ଏ ନେଇ କହିଲି ସେ ମୋ କଥା ଶୁଣି ମୁଗୁଳ ହସିଦେଲେ। ତା’ପରେ ସେ ମୋ ଯୋଗ ଗୁରୁ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ ଯାହାକୁ ମୁଁ ଆନନ୍ଦର ସହ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି।’

ସାନ୍ଧ୍ୟା

ଚେନସନ୍ରେ କରୀନା

କରୀନା କପୁର ଏବେ ଚେନସନ୍ରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି। କାରଣ ତାଙ୍କୁ ଅଫର ମିଳିଥିବା ଫିଲ୍ମସ୍ତର ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ହିଁ ଭରିବେ କାହାକୁ ମନା କରିବେ ସେ ନେଇ ଅତ୍ୟୁତାରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି। କଥା କ’ଣ କି ନିକଟରେ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ସିନେମାର ନାୟିକା ସାଜିବାକୁ ଅଫର ମିଳିଛି। ନୂଆ ଫିଲ୍ମସ୍ତର କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବେଶ୍ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ବୋଲି ସେ କହୁଛନ୍ତି। ତେବେ ଅତ୍ୟୁତା ଏଇଥିପାଇଁ ହୋଇଛି ଯେ ଫିଲ୍ମସ୍ତର ଶୁଟିଂ ଏକାଥରେ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଯୋଜନା ରହିଛି। ଯଦି ଏଭଳି ହୁଏ, ତେବେ କାହାକୁ କେତେବେଳେ ସମୟ ଦେବେ ତାହା

ତାଙ୍କୁ ଦୋହଲକିରେ ପକାଇ ଦେଇଛି। ଏ ନେଇ କରୀନା କହନ୍ତି, ‘ଫିଲ୍ମସ୍ତର କାହାଣୀ ମୋତେ ବେଶ୍ ଇମ୍ପ୍ରେଶ କରିଛି। ହେଲେ ଏଗୁଡ଼ିକର ଶୁଟିଂ ଏକାଥରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ। ତେଣୁ ମୁଁ ଅତ୍ୟୁତାରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି। ସେପଟେ ଜଣେ ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କୁ ଶୁଟିଂ ସିଦ୍ଧ୍ୟାଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛି। ଯଦି ତାହା ନ ହୁଏ ତେବେ ହୁଏତ ଗୋଟିଏ ଫିଲ୍ମ ମୁଁ ହାତଛତା କରିପାରେ। ଏ ନେଇ ଅବଶ୍ୟ କିଛି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବେ ନେଇନା। ଯଦି ଶୁଟିଂ ସିଦ୍ଧ୍ୟାଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଏ ତେବେ ମୋର ସମସ୍ୟା ଅନେକାଂଶରେ ସମାଧାନ ହୋଇଯିବ।’

ରଶ୍ମିକା

ଏଣୁ ପାରିଲେ ଗୋହତ୍ୟା...

ଏଣୁ ମାରିଲେ ଗୋ ହତ୍ୟା ତେଣୁ ମାରିଲେ ବୁଝୁ ହତ୍ୟା। ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ମୁକାବିଲା କରିବା ଏତେ ସହଜ କଥା ନୁହେଁ। ଆଉ ସେଥିରୁ ବା ରଶ୍ମିକା ମହାନା ବାଦ୍ ପଡ଼ନ୍ତେ କିପରି ? କଥା କ’ଣ କି ନିକଟରେ ଜଣେ ନୂଆ ପ୍ରଯୋଜକ ତାଙ୍କୁ ସାଇନ୍ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ। ଏହି ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର କାହାଣୀ ଏବଂ ସେଥିରେ ନିଜ ଭୂମିକା ସମ୍ପର୍କରେ ବେଶ୍ ଭଲ ଭାବରେ ସେ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲେ। ହେଲେ ଗୋଟିଏ କଥା ଲାଗି ପ୍ରୋଜେକ୍ଟଟି ଅଧାରେ ଲଟକି ରହିଛି। ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ଏହି ଭୂମିକା ପାଇଁ ସେ କୁଆଡ଼େ ଡବଲ ପାରିଶ୍ରମିକ ଡିମାଣ୍ଡ କରୁଛନ୍ତି। କାରଣ ଏଥିରେ ତାଙ୍କୁ କେତୋଟି ଗରମା ଗରମ ଶର୍ତ୍ତ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ସେଥିପାଇଁ ସେ ପାରିଶ୍ରମିକକୁ ଏକାଥରେ ବୁଲ ଗୁଣା କରିଦେଇଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଏହି କଥା ରଶ୍ମିକାଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ପଡ଼ିଲା ସେ ବା କେମିତି ରୁପ୍ ହୋଇ ବସିପାରନ୍ତେ ? ଏଭଳି ବିଷୟକୁ ନେଇ ସଫେଇ ଦେଇଛନ୍ତି। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କହନ୍ତି, ‘ନୂଆ ସିନେମାର କାହାଣୀ ମୋ ମନକୁ ଛୁଇଁଛି। ଏଥିରେ ମୋତେ କେତୋଟି ବୋଲ୍ ଶର୍ତ୍ତ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ଅଧିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେବାକୁ ପ୍ରଯୋଜକ ନିଜ ପଟରୁ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି। ହେଲେ ଯାହା ଆଲୋଚନା ହେଉଛି ଯେ, ଏହି ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ମୁଁ ମୋ ପାରିଶ୍ରମିକ ବଢ଼ାଇ ଦେଇଛି ତାହା ଆଦୌ ସତ ନୁହେଁ। କେହି ମୋତେ ବଦନାମ କରିବାକୁ ଏଭଳି ଅପପ୍ରଚାର ଚଳାଇଛି। ହେଲେ ତାହା ଆଦୌ ସତ ନୁହେଁ। ମୁଁ ସେ ମୋର ରେପୁଟେରେଶନକୁ ଏକାଥରେ ଡବଲ କରିଦେବି- ଏକଥା କଦାପି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ।’

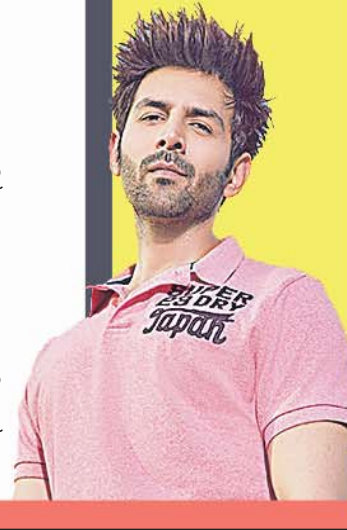

କରୀନା

କାର୍ତ୍ତିକଙ୍କ ବଡ଼ପଣ

କାର୍ତ୍ତିକ ଆର୍ଯ୍ୟନ ନିକଟରେ ଏକ ନୂଆ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି। ପ୍ରତିଟି ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ସେ ପାଉଥିବା ପାରିଶ୍ରମିକର କିଛି ଅଂଶ ସେ ସମାଜସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିବେ। ଏଥିପାଇଁ ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଧ୍ୟ କରିସାରିଲେଣି। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ନିଜର ନୂଆ ଯୋଜନାକୁ ରୂପରେଖ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି। ଏଥିରେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର କେତେ ଜଣ ସାଙ୍ଗ ବି କାମ କରିବେ। ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ କାର୍ତ୍ତିକ କହନ୍ତି, ‘ନିକଟରେ ଜଣେ ସାଙ୍ଗଙ୍କ ସହ ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲି। ଆଉ ସେ ମୋତେ ଏଭଳି ସଜ୍ଞେସନ ଦେଇଥିଲେ। ଏ ନେଇ ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ମୁଁ ଭଲ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ପରେ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଦ ଦେଇଛି। ମୁଁ ପ୍ରତିଟି ଫିଲ୍ମରୁ ପାଉଥିବା ପାରିଶ୍ରମିକରୁ କିଛି ଅଂଶ ସମାଜସେବା ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବି। ଆଜିର ସମାଜରେ ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପେଟପୁରା ଖାଇବାକୁ ପାରନାହାନ୍ତି। ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାମ କରିବୁ।’

କାର୍ତ୍ତିକ

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

୧୫୦ ଟଙ୍କା ବି କୋଟିଏ ଟଙ୍କା ପରି ଲାଗୁଥିଲା

ସାହିତ୍ୟିକା ସୁଚିତ୍ରା ମିଶ୍ର ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାରର ପୁଲକ ସତରେ କ'ଣ ବଖାଣିବୁ ? ସେଦିନର ସେ ଅନୁଭବ ଏବେ ବି ହୃଦୟରେ ଶିହରଣ ଖେଳାଏ । ଅତୀତର ସେଇ ଅପୂର୍ବ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉଭା ହୋଇଯାଏ ଆଖି ଆଗରେ । ସେତେବେଳେ ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅର୍ଥନୀତି ସମ୍ମାନର ଛାତ୍ରୀ ଥିଲି । ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିବାବେଳୁ ଲେଖାଲେଖି କରୁଥିଲି । ମନପବନ, ବାରମଜା, ମାନାବଜାର ଆଦି ପତ୍ରିକାରେ ନିୟମିତ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା ମୋ ଲେଖା । ସମ୍ବଲପୁରରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହାରାଖଣ୍ଡର ସାହିତ୍ୟ ପୃଷ୍ଠାରେ ବି ମୋ ଲେଖା ସ୍ଥାନ ପାଉଥିଲା । ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ଫଳରେ ରେଡିଓରୁ ଦୂରଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରସରି ଯାଇଥିଲା ଆମର ଯାତ୍ରା । ସେତେବେଳେ ନୂଆ କରି ଦୂରଦର୍ଶନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ସମ୍ବଲପୁରରେ । କଳାଧଳା ଟେଲିଭିଜନରେ ନାଟକ, ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର, କୃଷି ଦର୍ଶନ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିଲା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ । ଦୂରଦର୍ଶନରେ ନାଟକ ଦେଖି ମୋର ବି ନାଟକ ଲେଖିବାକୁ ମନହେଲା । ସତରେ କ'ଣ ମୋ ରଚିତ ନାଟକ ଦୂରଦର୍ଶନରେ ପ୍ରସାରିତ ହେବ ? ଏମିତି ମଧୁର ସ୍ୱପ୍ନଟିଏ ବେଳକୁ ବେଳ ଆହ୍ଲାନ କରି ରଖିଲା ମତେ । ଲେଖିଲି କିଶୋର କିଶୋରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନାଟକଟିଏ- 'ଅନ୍ଧାର ପରେ' । ଘରେ କାହାକୁ କିଛି ନ କହି ନାଟକଟି ପଠେଇଦେଲି ଦୂରଦର୍ଶନ କେନ୍ଦ୍ରକୁ । ମୋ ରଚିତ ନାଟକଟି ପ୍ରସାରିତ ହେବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହେବା ନେଇ ଚିଠି ପାଇଲି । ସେଦିନ ଘରେ ଏକଥା କହିଲି ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ସାଉଁଟିଲି । ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଶେଠଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ନାଟକଟି ପ୍ରସାରିତ ହେବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା । ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା ୧୫୦ ଟଙ୍କାର ଚେକଟିଏ ଦୂରଦର୍ଶନ ତରଫରୁ । ତତ୍ପରାଲଗ୍ନ ଏକ କାଗଜରେ

(ଭାଉଚରରେ) ୨୦ ପଇସାର ରେଭିନ୍ୟୁ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଉପରେ ଦସ୍ତଖତ କରି ତାକରେ ପଠେଇଦେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା । ଖୁବ୍ ଉତ୍ସାହିତ ଲାଗୁଥିଲା । ତାକରେ କାଗଜଟିକୁ ପଠେଇ ଘରକୁ ଫେରି ସେଇଦିନ ହିଁ ଅଧାଲେଖା ନାଟକ 'କୁଳବଧୁ'କୁ ଶେଷ କରି ପକେଇଥିଲି । ସେଇ ନାଟକଟି ମଧ୍ୟ ଦୂରଦର୍ଶନରେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା ଅଳ୍ପ କିଛି ମାସର ବ୍ୟବଧାନ ପରେ । ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାରର ପୁଲକ ଯେ ମତେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ନାଟକ ଲେଖେଇ ଦେଇଥିଲା ତା' ରୁହେଁ- କିନ୍ତୁ ସେ ଅପୂର୍ବ ଅନୁଭୂତି ମୋ ଭିତରେ ଆତ୍ମପ୍ରତ୍ୟୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ନିଶ୍ଚୟ । ଆଉ ତାହା ହିଁ ମୋ ହାତର କଲମକୁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର କରିଥିଲା । ୧୫୦ ଟଙ୍କାର ଚେକଟି ବାପାଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼େଇ ଦେବାବେଳେ, ମୋର କୃତ୍ତିତ୍ୱରେ ବାପାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଝଲସି ଉଠିଥିବା ସେହି ଖୁସିଟି, ଏବେବି ମୋ ଭିତରେ ମିଠା ଚମକଟିଏ ଖେଳେଇଦିଏ । ସେଦିନ ବାପା କିଛି କହିବା ଆଗରୁ ମୋ ବୋଉ କହିଥିଲା, 'ତୋ ପଇସା ଲଏ । ତୋର ଯେମିତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବୁ' ବାପାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହିଥିଲା, 'କାଲି ସେ ଚେକ୍ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଜମାକରି ଝିଅକୁ ତା' ଟଙ୍କା ଦେଇଦେବ । ସେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବ' ବୋଉ ମୁହଁରେ ବି ଝଲସୁଥିଲା ମିଠା ହସଟିଏ । ୧୫୦ ଟଙ୍କା ସେତେବେଳେ କୋଟିଏ ଟଙ୍କା ପରି ଲାଗୁଥିଲା ମୋତେ । ସେ ଟଙ୍କାରେ ମୋ ମନ ପସନ୍ଦର ବେଶ ଗୁଡ଼ାଏ ଗପ ବହି କିଣିଥିଲି । ମୋ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାରର ପୁଲକ ମୋତେ ସାହିତ୍ୟର ପୃଥ୍ୱୀରେ ଟିକେ ଆଗକୁ

ବଢ଼ିଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥିଲା ଆଉ ଆତ୍ମପ୍ରତ୍ୟୟର ମଞ୍ଜିଟିଏ ବୁଣି ଦେଇଥିଲା ମୋ ଭିତରେ ; ଯାହା ଧୀରେ ଧୀରେ ଅଙ୍କୁରୋଦ୍ଗମ ହୋଇ ତାଳପତ୍ର ମେଲେଇବାର ପ୍ରୟାସରେ ଅଛି ଏଯାବତ୍ ।

ମନରେ ରହିଛି ମନର କଥା, ଭାବନାରେ ଘୁରି ଯାଉଛି ଶଯ୍ୟା

ସାଥୀ

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ମୋ ମନରେ ଘର କରିସାରିଛି । ତା' କଥା ଭାବି ଭାବି ମୋ ଦିନ ବିତି ଯାଉଛି । କ'ଣ କରିବି ?

-କମଳ ଦାସ, ଯାଜପୁର

ଉତ୍ତର: ଯାହାକୁ ଆପଣ ନିଜ ମନ ଭିତରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇସାରିଛନ୍ତି ତାହାର ଠିକଣା ବୋଧହୁଏ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏପରି ଅନାମିକା ନାୟିକା ପାଇଁ ଆପଣ ପାଗଳ । ଆପଣଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଉଦବେଳିତ ହେଉଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକ ସେହି ମନ ଭିତରେ ରାପି ହୋଇ ରହିଛି । 'ମନରେ ରହିଛି ମନର କଥା, ଭାବନାରେ ଘୁରି ଯାଉଛି ଶଯ୍ୟା ।' ଯଦି ସମ୍ଭବ ତେବେ ତାହାର ଠିକଣା ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ଯଦି କେବେ ଭେଟ ହୋଇଗଲା ତେବେ ବେଳକାଳ ଦେଖି ନିଜ ମନ ଭିତରେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହେଉଥିବା ବହୁ ଦିନର କଥା ତା' ସାମନାରେ ଉଗାଳି ପକାନ୍ତୁ । ଯଦି ସେହି କଥା ସୁନ୍ଦରୀ ମନକୁ ଛୁଇଁପାରିଲା, ତେବେ ଧରିନିଅନ୍ତୁ, ଯାହାକୁ ନେଇ ଆପଣ ଚେନ୍ଦସନରେ ଥିଲେ ତାହା ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଦୂର ହୋଇଯିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ମୋତେ କଣେଇ କଣେଇ ଚାହୁଁଛି । ହେଲେ ତାକୁ ଯଦି ମୋ ମନର କଥା କୁହେ, ସେ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ କି ?

-ତନ୍ମୟ ରାଉତ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଉତ୍ତର: 'ସ୍ୱପ୍ନ ସୁନ୍ଦରୀ କନକ ଗୋରୀ, ତା' ଚାହାଣୀ କରିଛି ମନକୁ ଚୋରି ।' ତାହାର ସେହି ଚାହାଣୀରେ ହୁଏତ ପ୍ରେମର ପହିଲି ସଙ୍କେତ ଲୁଚି ରହିଛି । ମନକୁ ଥଣ୍ଡା କରି ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରନ୍ତୁ । ଯଦି ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ିଛନ୍ତି ତେବେ ମନରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ରଖନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏପରି ବଳ୍ ପକାନ୍ତୁ ଯେମିତି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ଏକାଧରେ କ୍ଲିନ୍ ବୋଲୁ ହୋଇଯିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ସାଙ୍ଗ କଥାରେ ପତି ମୁଁ ଜଣେ ଝିଅକୁ ଭଲ ପାଇଲି । ବେଶ୍ କିଛି ମାସ ଆମର ପ୍ରେମ ଆଗକୁ ଆଗେଇଲା । ହେଲେ ଏବେ ମୋ ପ୍ରେମିକା ମୋଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ମୁଁ

ଏବେ କ'ଣ କରିବି ?

-ସୁକାନ୍ତ ନାୟକ, ଡେଙ୍କାନାଳ

ଉତ୍ତର: ଯେତେବେଳେ ସାଙ୍ଗ କଥାରେ ପତି ସେହି ସୁନ୍ଦରୀକୁ ଭଲ ପାଇ ବସିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏ ନେଇ ଗଭୀର ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଥିଲା । ପ୍ରେମିକା ଚଷମ୍ କରିବା ସମୟରେ ବୋଧହୁଏ କିଛି ଭୁଲ ଭଟକା ରହିଯାଇଛି । ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଯଦି ଏକଥା ସତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେଭଳି ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ ସେ ହୁଏତ ଅଧା ବାଟରେ ଆପଣଙ୍କ ହାତ ଛାଡ଼ି ଦେବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ତେଣୁ ପୂର୍ବରୁ ସତର୍କ ରହିବା ନିହାତି ଜରୁରୀ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ପ୍ରେମର ସ୍ୱାଦ କିପରି କହିବେ କି ସାଥୀ ?

-ତପନ କୁମାର, କୋରାପୁଟ

ଉତ୍ତର: ଯିଏ ସକା ଦିଲରେ ପ୍ରେମ କରିଛି ସେ ହିଁ ପ୍ରେମର ଅସଲ ଚାର୍ମ କ'ଣ ତାହା ଜାଣିପାରିଛି । ଯଦି ପ୍ରେମ କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର କରୁଥାଆନ୍ତି ତେବେ ତାହା ସବୁବେଳେ ପାଣିଆ ଲାଗିଥାଏ । ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତୁ । କଥାରେ ଅଛି-ପ୍ୟାର କା ଲଢୁ, କୋ ଖାୟା ପସ୍ତାୟା, କୋ ନେହିଁ ଖାୟା ଓ ଭି ପସ୍ତାୟା । ପ୍ରେମରେ ଯେମିତି ଅବିଶ୍ୱାସର ଭାଇରସ୍ ଏଣ୍ଟି ନ କରେ ସେଥୁପ୍ରତି ସତର୍କ ରୁହନ୍ତୁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ମୋ ପ୍ରେମିକା ମୋ ସହ ନଖରାମି କରିବାକୁ ଭଲ ପାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମର ପ୍ରେମ ପ୍ରଭାବିତ ହେବନି ତ ?

-ଶ୍ରୀକାନ୍ତ, ପୁରୀ

ଉତ୍ତର: ବେଳେବେଳେ ନଖରାମିରେ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଜା ଲୁଚି ରହିଥାଏ । କେତେକ ତାହାକୁ ସିରିୟସଲି ନିଅନ୍ତି ଆଉ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଅନେକ ନେଗେଟିଭ କଥା ଭାବନ୍ତି । ପ୍ରେମର ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରେମିକାର ନଖରାମିକୁ ଟିକେ ହାଲକା ଭାବରେ ନିଅନ୍ତୁ । ତାହାର ସେହି ନଖରାମି ପଛରେ କାରଣକୁ ନ ଖୋଜି ସେଇଠୁ ହିଁ ଅସଲ ପ୍ରେମର ମଜା ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।

ବାଉଁଶକେଜ ଡେକୋରେଶନ

ପଞ୍ଜୁରି ବା ବାଉଁଶକେଜରେ ପକ୍ଷୀକୁ ଘରେ ରଖିବାକୁ ଅନେକ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବାବେଳେ ଅନେକ କିଛି ଗୋଟିଏ ନିରାହ ଜୀବକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିବାକୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତିନି । ହେଲେ ଏମିତି ବି ଅନେକ ଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ପଞ୍ଜୁରିରେ ଘର ସଜେଇବାକୁ ବେଶୀ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି। ଆଜିକାଲି ଏହା ଏକ ଟ୍ରେଣ୍ଡ ବି; ଯେଉଁଥିପାଇଁ କେବଳ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପଞ୍ଜୁରିକୁ ହିଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି। ଅର୍ଥାତ୍ ସେଥିରେ କୌଣସି ସତ ପକ୍ଷୀ ରହୁ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ଆର୍ଟିଫିସିଆଲ୍ ଫୁଲ, କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ଅଥବା ଆର୍ଟିଫିସିଆଲ୍ ପକ୍ଷୀରେ ସଜ୍ଜିତ ଏହି ପଞ୍ଜୁରିକୁ ଘରକୁ ସଜାଇବାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି। ବାସ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ବି ଏଭଳି ପଞ୍ଜୁରିରେ ଘର ସଜାଇବାକୁ ଶୁଭ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି। ଜାଣନ୍ତୁ ଘର ସଜାଇବା ପାଇଁ ପଞ୍ଜୁରିର ଲାଟେଷ୍ଟ ଡିଜାଇନ୍ ସମ୍ପର୍କରେ...

ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଡିଜାଇନ୍‌ର ଝାଲର୍ ଲଗାଇ ତାହାକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଲୁକ୍ ଦେଇପାରିବେ । ଆଉ ଏହି ଝାଲର୍ ଲାଗିଥିବା ବାଉଁଶକେଜକୁ ପରେ ଘର ସଜାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ । କେବଳ ଭିତର ପାର୍ଶ୍ୱ କାହିଁକି ବାଉଁଶକେଜର ବାହାର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବି ଝାଲର୍‌କୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଗୁଡ଼ାଇ ଡିଜାଇନ୍ କରିପାରିବେ । ଏହି ଝାଲର୍‌ର ଲାଇଟିଂ ବିଭିନ୍ନ ଘରୋଇ ପାର୍ଟିରେ ଖୁବ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ।

*** ଗଛରେ ସଜାଇପାରିବେ ବାଉଁଶକେଜକୁ:** ବାଉଁଶକେଜକୁ କ୍ଲାସିକ୍ ଲୁକ୍ ଦେବା ପାଇଁ ଯା' ଭିତରେ ଆପଣ ଚାହଁଲେ ବୋନ୍‌ସାଇ ଗଛ ଅଥବା ଖୁବ୍ କମ୍ ପାଣି ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଯେ କୌଣସି ଇନ୍‌ଡୋର୍ ପ୍ଲାଣ୍ଟକୁ ରଖି ଘରକୁ ଟିକେ ଡିଫରେଣ୍ଟ ଲୁକ୍ ଦେଇପାରିବେ । ଆଉ ଯଦି ଏହାକୁ ଆପଣ ବାଲ୍‌କୋନିରେ

- * ଫୁଲ୍‌ସ୍ ବାଉଁଶକେଜ:** ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଫୁଲରେ ବି ବାଉଁଶକେଜକୁ ସଜାଇ ଘରକୁ ଏକ ନୂଆ ଲୁକ୍ ଦେଇହେବ । କିଛି ସବୁବେଳେ ଯେ ବାଉଁଶକେଜଟି ଫୁଲରେ ଭରି ହୋଇ ରହିବ ସେକଥା ବି ନୁହେଁ । ତେଣୁ ନିଜ ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ଯେମିତି ପାରିବେ ସେମିତି ଫୁଲରେ ବାଉଁଶକେଜକୁ ସଜାଇ ଘରକୁ ଡେକୋରେଟ୍ କରିପାରିବେ ।
- * କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ଅଥବା ବାଉଁଶକେଜ:** ବାଉଁଶକେଜରେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ଲଗାଇ ତାହାକୁ ବେଡ୍‌ରୁମ୍‌ରେ ରଖିଲେ ଟିକେ ଡିଫରେଣ୍ଟ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ । ତା'ଛଡ଼ା ରାତି ସମୟରେ ହେଉଥିବା ଗାଉଁଡ଼ି ପାର୍ଟିରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ଅଥବା ବାଉଁଶକେଜ ସେହି ପରିବେଶକୁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିଥାଏ । ଏପରିକି ଆପଣ ଚାହଁଲେ ଏହାକୁ ଘରର ଯେ କୌଣସି କୋଣରେ ଟାଙ୍ଗି ମଧ୍ୟ ସେ ସ୍ଥାନର ଶୋଭାକୁ ବଢ଼ାଇପାରିବେ ।
- * ଝାଲର୍ ଲାଗିଥିବା ବାଉଁଶକେଜ:** ବାଉଁଶକେଜର ଭିତରେ

ଟାଙ୍ଗିବାକୁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ଏଥିରେ ମନିଫ୍ଲାଣ୍ଟ, ବାୟୋପ୍ଲାଣ୍ଟ ବି ଲଗାଇପାରିବେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କର ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଲାଭ ହେବ । ପ୍ରଥମତଃ ଏହା ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ମନିଫ୍ଲାଣ୍ଟ କିମ୍ବା ବାୟୋପ୍ଲାଣ୍ଟ ଯୋଗୁ ଘରର ବୌଦ୍ଧିକ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ।

*** ବାଉଁଶକେଜ ଓ କଲର୍‌ସ୍ ଷ୍ଟୋନ୍:** ପିଲାଙ୍କ ରୁମ୍‌କୁ ସଜାଇବା ପାଇଁ ଆପଣ ଚାହଁଲେ ବାଉଁଶକେଜ ଭିତରେ କଲର୍‌ଫୁଲ୍ ଷ୍ଟୋନ୍ ଏବଂ କିଛି ଛୋଟ ଛୋଟ କଲର୍‌ଫୁଲ୍ ବଲ୍ ରଖି ତାହାକୁ ଏକ ଡିଫରେଣ୍ଟ ଲୁକ୍ ଦେଇପାରିବେ ।

ଏହାଛଡ଼ା ବାଉଁଶକେଜ ଭିତରେ ଆର୍ଟିଫିସିଆଲ୍ ପକ୍ଷୀ ହେଉ ଅଥବା କିଛି ପୁରୁଣା ଶୋ ପିସ୍ତୁ ବି ରଖି ତାହାକୁ ଡିଫରେଣ୍ଟ ଲୁକ୍ ଦେବା ସହ ଘରର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ।

ବିଦିଗା

ହାଃ ହାଃ

ଦେଇଥିଲେ

ଜିଜ୍ଞ - ତମେ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା କାହିଁକି ଚୋରି କଲ ?
 ଚୋର- ମୁଁ ଚୋରି କରିନି । ସେ ମତେ ନିଜେ ଦେଇଥିଲେ ।
 ଜିଜ୍ଞ- ସେ କେତେବେଳେ ଦେଲେ ?
 ଚୋର- ମୁଁ ଯେବେ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁକ ଦେଖେଇଲି ।

ବଡ଼

ପୁଅ ଝିଅକୁ- ମତେ ବାହା ହେଇଯାଅ ।
 ଝିଅ- ତମର ଏମିତି କ'ଣ ଅଛି ଯେ, ମୁଁ ତମକୁ ବାହା ହେବି ?
 ପୁଅ : ତମେ ଜାଣିନ କି ମୋ ବାପା ଆମ ଗାଁର ଜଣେ ବଡ଼ ଲୋକ ।
 ଏହା ଶୁଣିବାପରେ ଝିଅ ରାଜି ହୋଇଗଲା । ଆଉ ଦୁହଁଙ୍କର ବାହାଘର ହେଇଗଲା ।
 ବିବାହ ପରେ ଝିଅ ଜାଣିଲା- ପୁଅର ବାପାଙ୍କ ବୟସ ଗାଁର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଡ଼ ।
 ମାନେ ୧୧୦ ବର୍ଷ ।

ନିଶା

ଶିକ୍ଷକ- ଗୋଟିଏ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟର ନାମ କୁହ ?
 ମିଳି- ସାର, ବହି ।
 ଶିକ୍ଷକ- କ'ଣ ବହି ? କେମିତି ମତେ ବୁଝେଇଲୁ ।
 ମିଳି- ବହି ଖୋଲୁ ଖୋଲୁ ପରା ମତେ ନିଦ ଆସିଯାଏ । ଏଇଟା ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ବୁହେ ତ ଆଉ କ'ଣ ?

ଲଦାଖର ଲୁଙ୍ଗନାକ୍ ଉପତ୍ୟକା ନିକଟରେ ରହିଛି ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ବୌଦ୍ଧ ମଠ; ଯାହା ଫୁକଡାଲ ମଠ ନାମେ ପରିଚିତ। ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ଭାବଧାରାକୁ ବୁଝିବା ସହିତ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ଆଶାରେ ଏଠାକୁ ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ବୁଲି ଆସିଥାନ୍ତି...

ଫୁକଡାଲ ମଠ

ଲଦାଖର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ହେଉଛି ଫୁକଡାଲ ମଠ। ଏହାକୁ କେହି କେହି ଫୁକଡାଲ ମଠ ବୋଲି ବି ସମ୍ବୋଧନ କରିଥାନ୍ତି। ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ବୌଦ୍ଧ ମଠ; ଯେଉଁଠାରେ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନେକ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ। ଖାସ୍ କରି ଧ୍ୟାନ ଦ୍ଵାରା ଶାନ୍ତି ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ଏଠାରେ ବେଶ୍ ଗହଳି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ।

ନାମକୁ ନେଇ ବିଶ୍ଵାସ
ଫୁକଡାଲ ଶବ୍ଦଟି 'ଫୁକ୍' ଓ 'ଡାଲ୍' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଛି। ସ୍ଥାନୀୟ ଭାଷାରେ ଫୁକ୍ ଅର୍ଥ ହେଉ ଗୁମ୍ଫା ଏବଂ ଡାଲ୍ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମୁକ୍ତି। ଖାସ୍ ସେଥିପାଇଁ ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଏଠାରେ ଥିବା ଏକ ଗୁମ୍ଫାରେ ଉକ୍ତ ମଠଟିକୁ ନିର୍ମାଣ କରି ତାହାର ନାମ ଦେଇଛନ୍ତି ଫୁକଡାଲ ମଠ। ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମଠକୁ ଯିବ ଆସି ପବିତ୍ର ମନରେ ଧ୍ୟାନ କରିବେ ତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଓ ମୁକ୍ତି ମିଳିବ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଏହି ମଠ ହେଉଛି ମୁକ୍ତିର ପଥ।

ଇତିହାସ
ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇଲେ ଜଣାଯାଏ, ଫୁକଡାଲ ମଠଟି ଯେଉଁ ପ୍ରାକୃତିକ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ ଗଢି ଉଠିଛି, ଏକଦା ସେଠାକୁ ବହୁ ପୂଜିତମାନେ ଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କିଛି ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଏହି ସ୍ଥାନର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ପରେ ସେଠାରେ ଏହି

ବୌଦ୍ଧ ମଠଟି ଗଢି ଉଠିଥିଲା।
ମଠର ସରଞ୍ଚନା

ଫୁକଡାଲ ମଠର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାରକୁ ନାଟି ଓ କାଠରେ ଏପରି ଭାବେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି ଯେ, ଦୂରରୁ ଦେଖିଲେ ଏହା ବି ଏକ ଗୁମ୍ଫା ପରି ପ୍ରତୀୟମାନ ହେବ। ତା' ଛଡ଼ା ଉକ୍ତ ଗୁମ୍ଫାର ପ୍ରାଚୀରରେ ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ବୁଦ୍ଧଦେବଙ୍କର ଅନେକ ଛବି ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ସେହିପରି ଏହି ମଠରେ ବୁଦ୍ଧଦେବଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି ସାଙ୍ଗକୁ ଶତାଧିକ ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଟଟି ପ୍ରାର୍ଥନା କକ୍ଷ, ପୁସ୍ତକାଳୟ, ରୋଷେଇ କକ୍ଷ ଏବଂ ଅତିଥି କକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ରହିଛି।

ତ୍ରେକିଂର ମକା
ଏହି ମଠର ସବୁଠୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ହେଉଛି ଏଠାକୁ ଯିବାକୁ ହେଲେ ତ୍ରେକିଂ କରି ଯିବାକୁ ହୋଇଥାଏ। କିନ୍ତୁ ତାହା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ। କାରଣ ଏହି ମଠ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ରାସ୍ତା ରହିଛି ତାହା ଆଦି ସୁରମ୍ୟ ନୁହେଁ। ଅନେକ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ପଡେ ଏହି ରାସ୍ତାରେ ଗଲେ। ପାଖାପାଖି ୫-୬ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଲାଗିଯାଏ ଚାଲିଗାଲି ଯିବାକୁ। ରୋମାଞ୍ଚକଭରା ପର୍ଯ୍ୟଟନରେ ରୁଚି ରଖୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ପାଇଁ ଏଠାରେ ତ୍ରେକିଂ କରିବା ଏକ ନିଆରା ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥାଏ।

ପର୍ବପର୍ବାଣୀ
ଏହି ମଠ ତରଫରୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଅନେକ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ; ଯାହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏବଂ ମଠର ପରିଦର୍ଶନ

କରିବାକୁ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି। ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ବି ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କରିଥାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହ ମିଶିଥାନ୍ତି; ଯାହାକି ଏକ ନିଆରା ଅନୁଭବ ଦେଇଥାଏ। ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଏହି ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଏଠାକୁ ବୁଲିଯାଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଭୂତି ସାଜିବ ପାରିବେ।

କିଛି ଜାଣିବା କଥା
ଫୁକଡାଲ ମଠକୁ ଯିବାପାଇଁ ସକାଳ ୬ରୁ ଅପରାହ୍ଣ ୪ଟା ହେଉଛି ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ। ଫଟୋଗ୍ରାଫି ପାଇଁ ଏଠାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ। ସେହିପରି ଗମନାଗମନ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଲଦାଖରେ ପହଞ୍ଚି ସେଠାରୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଯାନବାହନ ସାହାଯ୍ୟରେ ଯାଇ ଲୁଙ୍ଗନାକ୍ ଉପତ୍ୟକା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ। ତା' ପରେ ତ୍ରେକିଂ କରି ଏହି ମଠ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ହେବ। ଏହି ମଠ ବୁଲି ଦେଖିବା ସହ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଗାଁର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ, ପାହାଡ଼, ନଦୀ ଆଦିର ଆକର୍ଷଣକୁ ମଧ୍ୟ ମନଭରି ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ।

ସାଣ୍ଡ଼଼ିଚ୍

ସାଣ୍ଡ଼଼ିଚ୍ ପଶ୍ଚିମ ଦେଶର ଖାଦ୍ୟ । ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏହା ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଆସିଥିଲା । ପଶ୍ଚିମ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରଥମେ ଏହା ଲେନ୍ ନାଇଟ୍ ସ୍ନାକ୍ସଭାବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ଲୋକପ୍ରିୟତା ଏଥିପାଇଁ ବଢ଼ିଲା ଯେ, ଏହାକୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ଦୁଇ ହାତ, ଛୁରି କି ଚାମଚ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼େ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ହାତରେ ଆରାମରେ ଖାଇହୁଏ ଓ ମନ ପସନ୍ଦର ଷ୍ଟ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଏହା ଭିତରେ ବ୍ୟବହାର କରିହୁଏ । ତେବେ ଏହି ସାଣ୍ଡ଼଼ିଚ୍ ଆବିଷ୍କାର ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ରୋଚକ କଥା ରହିଛି । କୁହାଯାଏ ସାଣ୍ଡ଼଼ିଚ୍ ଆବିଷ୍କାର ୧୭୬୨ରେ ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ଇଂଲଣ୍ଡ ସାଣ୍ଡ଼଼ିଚ୍ ନାମକ ସ୍ଥାନର ଚରୁଥ୍ ଅଲ୍ (ଇଂଲଣ୍ଡରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା ଏକ ଉପାଧି) ଜନ୍ ମୋଣ୍ଟେଗୁ କରିଥିଲେ । ଜନ୍ ମୋଣ୍ଟେଗୁ ବହୁତ ଛୁଆ ଖେଳୁଥିଲେ । ଦିନ ହେଉ କି ରାତି ସେ କେବଳ ଛୁଆ ଖେଳୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବସିକି ଖାଇବାକୁ ବି ସମୟ ନ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜ ରୋଷେୟାକୁ କହିଥିଲେ ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏଭଳି ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁ ଯାହାକୁ ସେ ଛୁଆ ଖେଳିବା ସମୟରେ ଖାଇପାରିବେ । ଅନେକ ଭାବିବା ପରେ ରୋଷେୟା ଦୁଇଟି ଟୋଷ୍ଟେଡ ବ୍ରେଡ୍ ସ୍ଲାଇସ୍ ଭିତରେ ସିଝା ମାଂସ ଓ ଚିକ୍ ରଖି ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ । ଏହି ଖାଦ୍ୟକୁ ସେ ଗୋଟିଏ ହାତରେ ଧରି ଖାଇପାରିଲେ ।

ଫଳରେ ଅନ୍ୟ ହାତ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ଛୁଆ ଖେଳି ପାରିଲେ । ଏମିତି ସବୁଦିନ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନେ ବି ଏହାକୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପରେ ଏହି ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପୂରା ଲଣ୍ଡନରେ ଲୋକପ୍ରିୟ ହୋଇଗଲା । ଖାସ୍ କରି ଛୁଆ ଖେଳୁଥିବା ଓ ମଦ୍ୟପାନ କରୁଥିବା

ପୁରୁଷ ଏହାକୁ ବେଶି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ପରେ ଏହା ସାଧାରଣ ଲୋକ ଓ ଆଭିଜାତ୍ୟ ବର୍ଗକୁ ଆସିଲା । ପରେ ଏହି ଖାଦ୍ୟଟି ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ନାମକରଣ ନ ହୋଇ ଧୀରେ ଧୀରେ ସାଣ୍ଡ଼଼ିଚ୍ ସହ ଜଡ଼ିତ ହୋଇଗଲା । ଜନ୍ ମୋଣ୍ଟେଗୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ୩ ନଭେମ୍ବର ୧୭୧୮ରେ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ନଭେମ୍ବର ୩ ତାରିଖକୁ ନ୍ୟାଶନାଲ ସାଣ୍ଡ଼଼ିଚ୍ ଡେ' ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ।

ଖୁବ୍ ଜୋର୍ରେ ଭୋକ ଲାଗୁଛି କିଛି କରି ଖାଇବା ପାଇଁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ଏମିତିରେ ସାଣ୍ଡ଼଼ିଚ୍ ସାଜେ ପ୍ରଥମ ପସନ୍ଦା ଫଟାଫଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଖାଇହେବ । ତା'ସହ ପେଟ ବି ପୂରିବ । ସେଥିପାଇଁ ତ ଆଜିକାର ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ଜୀବନରେ ସାଣ୍ଡ଼଼ିଚ୍ ଚାହିଦା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ତେବେ ଜାଣନ୍ତି କି କେବେ, କେଉଁଠୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏହି ସହଜରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରୁଥିବା ଖାଦ୍ୟ ? ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ସମୁଚିତ ଦାମ୍ ୩୩,୦୦୦ ଟଙ୍କା

ଆଜିକାଲି ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଫଳକୁ ନିଜ ଡାଏଟ୍ରେ ସାମିଲ କରୁଛନ୍ତି । କାରଣ ଏହା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫଳ ଭିତରେ ସପୁରି ଅନ୍ୟତମ । ତେବେ ଜାଣନ୍ତି କି ଏମିତି ବି ଏକ ସପୁରି ଅଛି ଯାହାକୁ ନିଜ ଡାଏଟ୍ରେ ସାମିଲ କରିବା ବହୁତ କଷ୍ଟ । କାରଣ ଏହାର ଦାମ୍ ଆକାଶଛୁଆଁ । ଏହି ସପୁରି 'ରୁବିନୋ' ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏହାର ଦାମ୍ କେତେ ଜାଣନ୍ତି ? ୩୩,୦୦୦ ଟଙ୍କା । ଲାଲରଙ୍ଗର ବାହ୍ୟ ଆବରଣ ଭିତରେ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ରସ ଏଥିରେ ଥାଏ । ଏହି ସପୁରିର ବିକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୧୫ ବର୍ଷର ଗବେଷଣା ହୋଇଥିଲା । ତା'ଛଡ଼ା ଏହାର ଉତ୍ପାଦନ ବହୁତ କମ୍ ମାତ୍ରାରେ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏହା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ବି ଉପକାରୀ । ତେଣୁ ଏହାର ଦାମ୍ ଏତେ ଅଧିକ । ଭାରତୀୟେ ଏତେ ଦାମୀ ସପୁରି କେଉଁଠି ମିଳୁଛି ? ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଉତ୍ପାଦକ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବଜାର ଥାଏ । ତାହାକୁ ସେଇ ବଜାରରେ ହିଁ ବିକ୍ରି କରାଯାଏ । ଏହାର ପ୍ୟାକିଂ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ କରାଯାଇଥାଏ । ଯାହା ଧନୀ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରେ ।

ଆନିଭର୍ସରୀ ହଟହଟା

କଥା ଚାଟ୍

ଓ ଅଭିଜ୍ଞାନ ସାହୁ

ବିବାହ ବାର୍ଷିକୀ ଦିବସଟା ଗୋଟେ ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର ଦିବସ। ବିଶେଷକରି ଫେସବୁକ ଆଉ ଫ୍ଲ୍ୟାଟୁଆପୁର ବହୁଳ ପ୍ରସାର ପରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଉଚ୍ଛ୍ୱଳା ପ୍ରେମର ଏକ ନୂତନ ସାହିତ୍ୟ ଧାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, ତାକୁ ଦେଖି ବେଳେବେଳେ ଆଖି ଡଳାଏ ହୋଇ ଯାଉଛି। ମୋର ଗୋଟେ ଫେସବୁକ ସାଙ୍ଗ। ଯୋଡ଼ା ମଦୁଆ। ସକାଳୁ ଚା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ସହ ସବୁ ସର୍ଗ, ଉପସର୍ଗ ଓ ଅଳଙ୍କାର ଯୁକ୍ତ ଭାଷାରେ ଗାଳି ଗୁଲଜ ନ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦିନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏନି। ବେଳେବେଳେ ଗାଳି ଗୁଲଜଟା ହାତା ହାତିରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଗଲା ସପ୍ତାହରେ ତାର ଆନିଭର୍ସରୀ ଥିଲା। ସେହିଦିନ ଫୁଁ ଫେସବୁକ ଖୋଲୁ ଖୋଲୁ ଦେଖିଲି ମୋର ସେହି ସାଙ୍ଗ ଚା' ସ୍ତ୍ରୀ ସହ ଗୋଟେ ବିବାହ ପରର ପୁରୁକୁଦିଆ ହସ ହସ ଫଟୋ ପୋଷ୍ଟ କରିଥିଲା। ତଳେ ଲେଖିଥିଲା- ମୋ ଜୀବନ ସଜ୍ଜିନୀ, ତୁମେ ମୋ ଜୀବନକୁ କରିଦେଲ ରଙ୍ଗୀନ ରଙ୍ଗୀନ। ସେ ଯାହାବି ହେଉ ଏ ପ୍ରକାରର ଛଳନା ପ୍ରଚାରଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଷ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକ କିନ୍ତୁ ମୋ ଜୀବନ ସଜ୍ଜିନୀକୁ ଭାରି ପ୍ରଭାବିତ କରେ। ଗତକାଳି ଥିଲା ମୋର ଆନିଭର୍ସରୀ। ସକାଳୁ ସଜ୍ଜିନୀଙ୍କୁ ନେଇ ମନ୍ଦିର ଯାଇଥିଲି। ଦୀପ ଲଗେଇ ଆସିଲୁ। ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଫୋନ କରି ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଘରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ। ଭାବିଲି ସବୁ ସାଙ୍ଗମାନେ ଏକାଠି ବସି ଖୁସି ଗପ କରି ବିଶେଷ ଦିନଟିକୁ ମଜାରେ କାଟିବୁ। ଜଣେ ଦିନଟା ସାଙ୍ଗକୁ ଫୋନକରି କ'ଣ ଆଇଟମ୍ କଲେ ଭଲ ହେବ ଆଉ କ'ଣ କ'ଣ ସରଞ୍ଜାମ ସବୁ ଦରକାର ବୁଝିନେଲି। କିନ୍ତୁ ଭାବୁଥାଏ ବିଲେଇ ବେକରେ ଘଣ୍ଟି ବାନ୍ଧିବି କେମିତି? ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହ ପାର୍ଟି କଥା ସଜ୍ଜିନୀଙ୍କୁ କହିବି କେମିତି? ଜଣେ ସାଙ୍ଗ କହିଲା ତରକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ବଡ଼ ଚନ୍ଦ୍ର ଦରକାର ତାହେଲେ କହିବୁ। ସାଙ୍ଗକୁ କହିଲି ହଉ ମୁଁ ଯାଇ ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ର ନେଇଆସୁଛି। ମୋ କଥା ବୋଧେ ସଜ୍ଜିନୀ ଶୁଣୁଥିଲେ କି କ'ଣ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଏକ ଅତୁଟ ଖୁସିର ଚମକ୍ ଆସିଗଲା। ଭାବିଲି ସଜ୍ଜିନୀ ବୋଧେ ମୋ ସାଙ୍ଗମାନେ ଘରକୁ ଆସିବା ଜାଣି ଖୁସି ହୋଇଗଲେ। ସୁଯୋଗ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ମନର କଥା ଜଣେଇ କହିଲି, କିଛି ସାଙ୍ଗକୁ ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଡାକିଲି। ଯଦି କହିବ ଘରେ ରୋଷେଇ କରିବା ନଚେତ୍ ବାହାରୁ ମଗେଇ ଦେବା। ମୋ କଥାଶୁଣି ପ୍ରସନ୍ନ ବଦନରେ ସଜ୍ଜିନୀ କହିଲେ- ଏଇଟା ଗୋଟେ କି କଥା। ତୁମ ସାଙ୍ଗମାନେ ଘରକୁ ଆସିବେ ଆଉ ତାଙ୍କୁ ବାହାରୁ ମଗେଇ ଖାଇବାକୁ ଦେବା, ଏଇଟା କ'ଣ ସୁନ୍ଦର ଲାଗିବି! କ'ଣ ଭାବିବେ ସେମାନେ? ଛି, ଏମିତିକା ଖରାପ କଥା ମୋ ଦେଇ ହେବନି। ମୋଠାରୁ କ'ଣ ଆଇଟମ୍ ହେବ ଶୁଣି କହିଲେ ହଉ ମୁଁ ନିଜେ ତିଆରି କରିଦେବି। ଯୁଦ୍ଧ୍ୟଦ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ପିଏସ୍‌ସି କରିଥିବା ଆୟ ସଜ୍ଜିନୀ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦୁଇ ଡିନିଟା ରୋଷେଇ ପ୍ରଣାଳୀ ଭିତ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ୍ୟଦ୍‌ରୁ ଦେଖି କ'ଣ ସବୁ ଦରକାର ତାର ଗୋଟେ ଲିଷ୍ଟ ମୋତେ ଧରେଇଦେଲେ। କାଳେ ତାଙ୍କର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ହେଉଥିବ ବୋଲି ମୁଁ ଅବିଳମ୍ବେ ସେସବୁ ସଭାବ ଦୋକାନରୁ ଆଣି ଆସିଲି। ଆସିଲାବେଳେ ସାଙ୍ଗ ଘରୁ ବଡ଼ ଚନ୍ଦ୍ରା ବି ନେଇଆସିଲି। ସଜ୍ଜିନୀ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ କାମରେ। ଯାହାହେଉ ଆଜି ମୋ ଭାଗ୍ୟରେ ବୃହସ୍ପତି ଚଳୁଛି, ବିନା ଦ୍ୱିଧାରେ ମନସ୍କାମନା ସବୁ ପୂରଣ ହେଉଛି। ସନ୍ଧ୍ୟା ସୁଦ୍ଧା ସବୁ ରୋଷେଇ କାମ ବିନା କିଛି କୁଁ କାଁରେ ସରିଗଲା। ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସଜ୍ଜିନୀ ଦୁଇଟି ପ୍ୟାକେଟ ଧରି ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, ଦେଖୁଲ ଆଜି ମୁଁ ଏତକ ତୁମ ପାଇଁ ଆଣିଛି। ସେ ଦୁଇଟା ବ୍ୟାଗର ସାଇଜ ଦେଖି ମୋ ମୁଣ୍ଡକୁ ପିଛ ଉଠିଲାଣି। ଗତ ମାସେ ଉପରେ ହେଲାଣି ପ୍ରତିଦିନ କିଛି କିଛି ଚଳାଇ ହିସାବ ମୁଁ ଆଉ ପାଉନି। ମୁଁ ବି କେଉଁଠି କ'ଣ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛି ମନେପକେଇ ପାରୁନଥିବାରୁ ମୋ ପାକଳ ମନକୁ ଦୋଷ ଦେଉଥିଲି। ଏବେ ବୁଝିଲି ସେ ଚଳା ସବୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବା ପଛରେ କାହାର ହାତ ଅଛି। ହଉ ମନର ରାଗକୁ ମନରେ ରଖି ରୁପୁ ରହିଲି। ଏବେ ସାଙ୍ଗମାନେ ଘରକୁ ଆସିବା ସମୟ ହେଲାଣି, ସବୁ କାମ କେମିତି ଭଲରେ କଟିଯାଉ। ମୋ ହାତକୁ ବ୍ୟାଗ ଦିଶା ବଡ଼େଇ ଦେଇ ସେ ଖାଲି ଏପଟ ସେପଟ ଅନୁରୋଧ କାଳେ ମୁଁ କିଛି ପ୍ରତି ଉପହାର ତାଙ୍କୁ ଦେବି। କିନ୍ତୁ ମୋତେ ନିରବ ଦେଖି କହିଲେ, ତୁମେ ମୋ କାନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଚପ୍ ଆଣିଛ ଦେଖେଇଲ। କାନ ଫୁଲ (ଚପ୍) କଥା ଶୁଣି ମୋ କାନ ଝାଲି ମାରିଗଲା। ମୁଁ କହିଲି, କାହିଁ ମୁଁ ତ ସେମିତି କିଛି ଆଣିନି କିଏ କହିଲା। ଆଉ କିଏ କହିବ? ତୁମେ ସକାଳେ ତୁମ ସାଙ୍ଗକୁ କହୁ ନଥିଲ, ଚପ୍ ଆଣିବାକୁ ଯିବ ବୋଲି? ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ବହେ ହସିଲି - ଆହେ , ତୁମ କାନକୁ ଚପ୍ ନୁହେଁ ତରକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ତା ଘରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଣିବାକୁ ଯିବି ବୋଲି କହୁଥିଲି, ତୁମକୁ କ'ଣ ଚପ୍ ଶୁଣାଗଲା କି? ଆଉ ଏ ବିବାହ ବାର୍ଷିକୀ ଜନ୍ମଦିନ ପାର୍ଟି, ଦୀନା ଉପହାର ସବୁ ବଡ଼ବଡ଼ିଆଙ୍କ କଥା ଆମ ଭଳି ଖଟିଖୁଆଁଙ୍କର ଏସବୁ କ'ଣ ଥାଏ କି? ମନ୍ଦିର ଯାଇ ଠାକୁର ଦର୍ଶନ କରିଲୁ ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର। ମୋ କଥା ଶୁଣି ହୁଁ ଟା ମାରି ସେଠୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେମିତି ମୁହଁଟାକୁ ଚୁଲେଇ ସବୁ କାମ କରିଲେ। ଯାହାହେଉ ଭଲରେ ଭଲରେ ସାଙ୍ଗମାନେ ସବୁ ଖାଇପିଇ ବାହୁଡ଼ିଲେ। ସବୁ କାମ ସରିଲା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଯାଇ କହିଲି- ଆଉ କିଛି କଚୋଡ଼ି ଛାଣି ଦିଅ ବହୁତ ଭୋକ ଲାଗିଲାଣି। ଯେମିତି

ସେ ମୋତେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଅଦିନିଆ ମେଘ ଭଳି ବର୍ଷିଗଲେ। ହୁଁ ଘରେ ତ ଗୋଟାଏ ମାଗଣା ରୋଷେଇ ଅଛିନା। ତାକ ଆହୁରି ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ସବୁ ମଜା କର ମୁଁ ଏମିତି ଗରମରେ ରୋଷେଇ ଘରେ ସଜୁଥିବି। କଚୋଡ଼ି ପାଇଁ ମଇଦା ଦଳିବା ପରେ ତାକୁ ବେଲିବା ବେଳକୁ ଆଉ ହାତ ଉଠେଇ ପାରୁନଥିଲି ତଥାପି ସେଇ କଷ୍ଟରେ ଚୁଲି ପାଖରେ ଠିଆହୋଇ ସବୁ ଛାଣିଲି, କ'ଣ ପାଇଁ ମ? ସେଥିରେ ପୁଣି ଖାଇ ସାରିବା ପରେ କହିଲେ କ'ଣ ନା ତରକାରୀ ଟିକେ ଲୁଣିଆ ହେଇଛି ଭାଉଜଙ୍କୁ କହ ଗରମ ପାଣି ମିଶେଇ ଘାଣ୍ଟି ଦେବେ। ମୋ କଥା କିଏ ଭାବିଲା? କେତେ କଷ୍ଟରେ ଏକା ଏକା ସବୁ କଲି। ତୁମର ଟିକେ ଦୟା ମାୟା ଅଛି? ଆଜି ଭଲ ଦିନରେ କିଏ କେତେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି। ଭାଉଜ କହୁଥିଲେ ଭାଇନା ତାଙ୍କୁ ଆନିଭର୍ସରୀରେ ଯାହା ସବୁ ରିପ୍ଟ ଦେଇଛନ୍ତି, ତୁମେ ବାର ବରଷ ଗୋଟି ଖଟିଲେ ବି କିଣି ପାରିବନି। ତୁମ ସାଙ୍ଗମାନେ ପରା ବେଲୁନ ପୁଟେଇ ହୋଟେଲରେ କେକ୍ କାଟିଲା ବେଳର ସବୁ ଆଙ୍ଗୁଳିକୁ ଗୋଟେ ଗୋଟେ ଫଟୋ ଉଠେଇ ଛାଡ଼ୁଛନ୍ତି। କ'ଣ ସବୁ ଦେଖୁଛ ନା ଆଖି ଫୁଟିଯାଇଛି। ତୁମ ମନ କହିଲାଣି ହୋଟେଲ ନହେଲେ ନାହିଁ ଟିକେ ଦୋଳପୁଣେଇ ନେଇ ଗୁପ୍ତରୁପ୍ତ ଦି'ଟା ଖୋଇ ଦେଇଆଡ଼। କେମିତିକା ଲୋକ କେଜାଣି? କେତେକଷ୍ଟରେ ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧି ସଜ ହୋଇଥିଲି। ଭାବିଲି ଆଜି ତୁମ ସାଙ୍ଗମାନେ ଆସିବେ। କେତେ କିଏ ସବୁ ଫଟୋ ଉଠେଇ ଫେସବୁକ, ଫ୍ଲ୍ୟାଟୁଆପୁରେ ଛାଡ଼ିବେ। କମ୍‌ସେ କମ୍ ଶହେଟା ଫଟୋ ତ ଉଠିବ। କ'ଣ ଉଠିଲା? ହେଇ ହେଇ ଫଟୋ ଦଶଟା ଉଠିଥିବ କି ନାହିଁ ସଦେହ। ଉପରେ ପୁଣି ତୁମ ସାଙ୍ଗ ଯେଉଁ ଫଟୋ ଉଠେଇଲେ, ସେଥିରେ ମୋ ମୁହଁ ସବୁ କଳା ଦେଖାଯାଉଛି। କ'ଣ ଏଇଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେଠିକୁ ସଜ ହୋଇ ଯାଇଥିଲି। ଛାଡ଼, ସବୁ ମୋ ପୋଡ଼ା କପାଳ। ତୁମ କଲେଜ ସାଙ୍ଗ ପରା ତାଙ୍କ ଆନିଭର୍ସରୀକୁ ମୋଗଲ ଗାଉଁଟେନରେ ବୁଲୁଥିବା ଫଟୋ ଫେସବୁକରେ ଛାଡ଼ିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସକାଳୁ ବୁଲୁଥିବା ଫୋନ କଲେଣି। ମୁଁ ଫୋନ ଉଠେଇନାହିଁ, କ'ଣ କହିବି- ଆଜି ଆମେ ମନ୍ଦିର ଯାଇଥିଲୁ ଦୀପ ଲଗେଇ ଆସିଲୁ। ତୁମକୁ ତ ସରମ ନାହିଁ ମୋ ମନ ପୋଡ଼ିଗଲି ଯାଉଛି। ମୁଁ ବି ମନେ ମନେ ଭାବୁଥାଏ ଖାନନଗର ପାର୍ଟିରେ ଫଟୋ ଉଠେଇ କହିଲା କ'ଣ ନା ଆନିଭର୍ସରୀରେ ଆଉଟିଙ୍ଗ୍ ଆର୍‌ ମୋଗଲ ଗାଉଁଟେନ! ତା ବୋଧା ଚଉଦପୁରୁଷରେ କିଏ ମୋଗଲ ଗାଉଁଟେନ ଦେଖୁଥିଲା? ଶଳା ଫଟୋ ତ ଉଠେଇଲୁ ତାକୁ ପୁଣି ଫେସବୁକରେ ଛାଡ଼ିବା କ'ଣ ଦରକାର ଥିଲା! ସେ ଫଟୋ ଦେଖି କେତେଜଣଙ୍କ ଘରେ ନିଆଁ ଲାଗିଥିବ କିଛି ଅନୁମାନ ଅଛି କି ତା'ର! ଆନିଭର୍ସରୀରେ ଏମିତିକା ବୁଲୁଥିଲୁ ଫଟୋ ସବୁ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଛାଡ଼ୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଯେ କେତେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ, ହୃଦୟହୀନ ଓ ନିଷ୍ଠୁର ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ।

-ବନମାଳୀ ଭଦନ, ଖାନ୍ ନଗର, କଟକ ମୋ: ୯୪୩୭୦୧୦୭୫୮

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

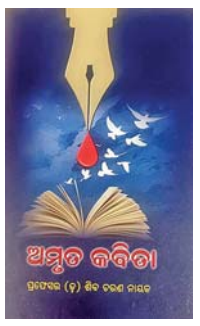
ଅମୃତ କବିତା

ପ୍ରଫେସର ଶିବ ଚରଣ ନାୟକ

ପ୍ରକାଶକ- ବିନୋଦ ବିହାରୀ ବିଶୋଇ

ଆଇଆର୍‌ସି ଭିଲେଜ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ମୂଲ୍ୟ- ୧୩୫ଟଙ୍କା

ପୁସ୍ତକରେ ୩୦ କବିତା ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ମର୍ମହର୍ଷଣୀ ଓ ହୃଦୟ ବିଦାରକ। ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଶକ୍ତି, ଶାନ୍ତି, ଜ୍ଞାନ ଓ ମାନ ପାଇଁ କାମନା କରନ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛନ୍ତି। ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଆମକୁ ସର୍ବଦା ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛନ୍ତି। ଭୁବନ ଓଡ଼ିଶାର ବୃହତ୍‌ଗ୍ରାମ; ଏଠାରେ ପ୍ରଜାମଣ୍ଡଳ ନେତା ସାରଙ୍ଗଧର ଦାସ, ପବିତ୍ର ମୋହନ ପ୍ରଧାନ ଓ ଶହାଦ ବାଜି ରାଉତ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଗ୍ରାମଟି ରହିଛି। ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀ ଅଭୁଲ ଘଟଣା ସ୍ଥାନ ପାଇଛି। ପ୍ରଥମଟି ଗୋଟିଏ ଅଟୋ ଡ୍ରାଇଭର ସମ୍ପର୍କରେ; ବାଲେଶ୍ୱର ନିକଟସ୍ଥ ରେଳ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ଜଣେ ବେଙ୍ଗାଲି ଝିଅକୁ ବଞ୍ଚାଇଥିଲେ। ଝିଅର ମାବାପା ତାଙ୍କୁ ୧୦ ଲକ୍ଷର ପୁରସ୍କାର ଯାଚିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କରି ନଥିଲେ। ଏ କଥା ପ୍ରଫେସର ନାୟକ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି। ଡା'ଛଡ଼ା ପୁସ୍ତକରେ ଯେଉଁ ଅମୃତ କବିତା ରହିଛି ତାହା ପାଠକଲେ ପାଠକେ ଅମୃତ ରସ ପାନ କରିବେ।

ଏକ ଐତିହ୍ୟ ଗ୍ରାମ ବୀରବଳଭଦ୍ରପୁର

ଲେଖକ- ସତ୍ୟରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର

ପ୍ରକାଶକ-ଶାଶ୍ୱତ ପ୍ରକାଶନା

ନୂଆସାହି, ନୂଆପଲୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୂଲ୍ୟ- ୨୦୦ଟଙ୍କା

ବଳଭଦ୍ର ଦେବ ନିଜର ରାଜତ୍ୱ ସମୟରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଅମ୍ଳାନ କାର୍ତ୍ତ କରିଥିଲେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ତାଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ ବଳଭଦ୍ରପୁର ବା ବୀରବଳଭଦ୍ରପୁର ଅବ୍ୟତମ। ଏହି ବୀରବଳଭଦ୍ରପୁରକୁ ଏକ ଐତିହାସିକ ଗ୍ରାମ ରୂପେ ବିବେଚନା କରି ଲେଖକ ୧୪ଟି ଶିରୋନାମା ଦେଇ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି। ଶିରୋନାମା ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଏକ ଶାସନ ଗ୍ରାମ, ବୀରବଳଭଦ୍ରପୁର ଐତିହାସିକ ପୁଷ୍ପଭୂମି, ଗ୍ରାମର ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଗ୍ରାମର ମନ୍ଦିର, ପାଳିତ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ, ଗ୍ରାମର ସେବକ ପରମ୍ପରା, ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ଦାନ, ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମକୁ ଦାନ, ଗ୍ରାମର ବିଦ୍ୟାଳୟ, ରାଜଗୁରୁ ବଂଶାବଳୀ, ସୋମନାଥ ସତ୍ୟଜୀଙ୍କ ଲିଖିତ ବଂଶାବଳୀ ଆଦି ରହିଛି। ପୁସ୍ତକରେ ବୀରବଳଭଦ୍ରପୁର ଗ୍ରାମ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ତାହା ଗ୍ରାମର ଲୋକ ଏବଂ ସେ ଗାଁକୁ ଭଲ ପାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ତଥ୍ୟ ଯୋଗାଇବ।

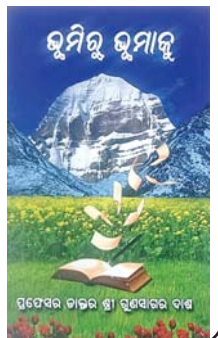
ଭୂମିରୁ ଭୂମାକୁ

ଡାକ୍ତର ଗୁଣସାଗର ଦାଶ

ପ୍ରକାଶକ-ଏଥେନା ବୁକ୍ସ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨

ମୂଲ୍ୟ-୨୫୦ଟଙ୍କା

ପୁସ୍ତକରେ ୪୪ କବିତା ଓ ୩୫ ଗୀତିଧାରା ରହିଛି। ଯାହା କବିଙ୍କର ପ୍ରଥମ କବିତା ସଂକଳନ। ଭୂମିରୁ ଭୂମା ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶ ବିଶାଳତା ଓ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ନିଦର୍ଶନ। ସ୍ଥାନୀୟ ଜନନୀ କବିତା ଜନନୀର ସ୍ନେହ, ମାୟା, ମମତା ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅବଦାନ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ। ମଉଳା ଫୁଲକୁ ସଂକଳନରେ ଭଲ କବିତା କୁହାଯାଇପାରେ। ଶବ୍ଦ ଓ ଭାବର ଅନ୍ତଃସ୍ରୋତ କବିତା ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଛି। ଗ୍ରନ୍ଥ ଭିତରେ ଅନେକ କବିତା ସୃଷ୍ଟି ଓ ସର୍ଜନକୁ ନେଇ ରଚିତ ଯାହା ପାଠକ ମନକୁ ଆହୁରଣ କରିବା ସହ ସ୍ୱଷ୍ଟାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରତିବାଦକୁ ଏକ ନୂଆ ରୂପ ଦେବ। ଏଠାରେ କବି କଳ୍ପନା ବିଳସା ନ ହୋଇ ବାସ୍ତବବାଦୀ ହୋଇଛନ୍ତି। କବିତାଗୁଡ଼ିକ ଯେମିତି ଭାବ ଛଳ ଛଳ, ସେମିତି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଛନ୍ଦରେ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟହର୍ଷଣୀ। ପ୍ରତି କବିତା ହୃଦୟକୁ ଆହୁରଣ କରିବ। ସେହିପରି ପ୍ରକାଶିତ ଗୀତି ଧାରା ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ଏଥିରେ ସଦେହ ନାହିଁ।

ଶୁଖିଲେ ଠିଆ ହୋଇଛି ହାତୀ

ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ସ୍ଥାପତ୍ୟ ଅଛି। ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ସ୍ଥାପତ୍ୟକୁ କାରିଗର ଏଭଳି ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି ଯେ, ତାକୁ ଦେଖିଲେ ବିସ୍ମୟର ସୀମା ରହେନା। ଏଇ ଯେମିତି ଫ୍ରାନ୍ସ, ପ୍ୟାରିସର ଫଣ୍ଟେନେଲୁ କ୍ୟାସେଲରେ ଥିବା ହାତୀର ଏକ ସ୍ଥାପତ୍ୟ। ଏହା ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥାପତ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ

ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ସ୍ଥାପତ୍ୟଟି ଏକ ହାତୀର। ତେବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ହେଉଛି ସ୍ଥାପତ୍ୟଟିରେ ହାତୀଟି ନିଜ ପୁଣ୍ଡରେ ଠିଆ ହୋଇଛି। ଆଉ ତା'ର ପୁରା ଶରୀର ଉପରକୁ ଲମ୍ବିତାରେ ରହିଛି। ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱା ନାମକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାପତ୍ୟଟି ଲାଗେ ବେଶ୍ ବାସ୍ତବ। ଉଚ୍ଚ ଅକ୍ଷର ସ୍ଥାପତ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଡାନିଏଲ ଫରମ୍ୟାନ୍। ସେ ଏହାକୁ ଜୀବନ୍ତ ଭଳି କରିବା ଲାଗି ଜଣେ ଗାଳ୍ପିକ ଶ୍ରେଣୀଲିଖକ ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥିଲେ। ଫଳରେ ସ୍ଥାପତ୍ୟଟି ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଗଲା।

ବ୍ୟାଜ୍
ସେ

କଖାରୁରେ ରୂପକର୍ମ୍ୟା

କଖାରୁ ଏମିତି ଏକ ପରିବା ଯାହା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଉପକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଅନେକଙ୍କୁ ଏହା ଭଲ ଲାଗି ନ ଥାଏ। ତେବେ ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥାନ ଅଛି ଯେଉଁଠି କଖାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏତେ ପ୍ରିୟ ଯେ, ଖାଇବା ବ୍ୟତୀତ ଏହାକୁ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ତଥା ରୂପକର୍ମ୍ୟା ପାଇଁ ବି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ। ସେ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ୟୁକେ। ଏଠାରେ କଖାରୁରେ କିଛି ମସଲାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ସେଥିରେ ସ୍ନା କରାଯାଏ। ଏଥିପାଇଁ ଏକ ବାଥଟବ୍ଲୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମସଲା ମିଶ୍ରିତ କଖାରୁ ଜୁସ୍ରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଏ। ଆଉ ସେହି ବାଥଟବ୍ଲୁରେ ସ୍ନା କରାଯାଏ। ଏହାବାଦ୍ କଖାରୁ ଜୁସ୍ରେ ଫେସିଆଲ ଓ ମସାଜ ବି କରାଯାଏ। ଏହିସବୁ ବିଭିନ୍ନ ଟ୍ରିଟମେଣ୍ଟରେ କଖାରୁ ଜୁସ୍ରେ ତାଲଚିନି, କାଲଫଳ, ଲବଙ୍ଗ ଓ କଫି ଭଳି ମସଲା ମିଶାଯାଇଥାଏ। ଏମିତିରେ ତ କଖାରୁ ବହୁ ଉପକାରୀ

ସେଥିରେ ପୁଣି ବିଭିନ୍ନ ଭିଟାମିନ ଓ ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟସ୍ ଥିବା ମସଲାର ଯେଉଁ ଚଡ଼କା ଦିଆଯାଏ ତାହା ଚର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ ହେବାରୁ ବଞ୍ଚାଏ। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଏହାଦ୍ୱାରା ଚର୍ମ ମସୃଣ ଓ ଫ୍ରେସ୍ ବି ରହେ। ତେଣୁ ୟୁକେରେ କଖାରୁ ସ୍ନାଲ୍ ସ୍ନା ର ଲୋକପ୍ରିୟତା ବହୁତ।

ଚପ୍‌ଷ୍ଟିକ୍‌ରେ କ୍ୟାଚ୍

ଚପ୍‌ଷ୍ଟିକ୍‌ରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଏତେଟା ସହଜ ନୁହେଁ। ଅନେକ ଅଭ୍ୟାସ ପରେ ଯାଇ ଏହା ସାହାଯ୍ୟରେ ଖାଇହୁଏ। ତେବେ ଏହି ଦୁଇଟି କାଠି ସାହାଯ୍ୟରେ ଚେରୀ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫିଙ୍ଗା ଯାଉଥିବା ସଟଲକର୍‌କୁ ଦୁଇ ଚପ୍‌ଷ୍ଟିକ୍‌ରେ କ୍ୟାଚ୍ କରି ରେକର୍ଡ୍ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ରେକର୍ଡ୍ ପାଇଁ ନିୟମ ଥିଲା କି ସଟଲକର୍‌କି ତେଲିଭର୍ ହେବ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ ପ୍ଲେୟରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା। ସେପୁଣି ୧.୯୮ ମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା ଅପୋଜିଟ୍ ସାଇଡ୍ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ ନେଟ୍ ପଛପଟେ ଠିଆ ହୋଇ। ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନର ଯେଉଁଭଳି ସର୍ଭ କରାଯାଏ ସେହିଭଳି ନିୟମାନୁସାରେ ସଟଲକର୍‌କି ସର୍ଭ କରାଯାଏ ଓ ଚେରୀ ସେହି ସର୍ଭ କରାଯାଉଥିବା କର୍‌କୁ ଚପ୍‌ଷ୍ଟିକ୍‌ ସାହାଯ୍ୟରେ କ୍ୟାଚ୍ କରୁଥିଲେ। ଏହିଭଳି ଭାବେ ଚେରୀ ୨୩ଟି କ୍ୟାଚ୍ ଧରି ଗିନିଜ୍ ଖୁର୍ଦ୍ଧା ରେକର୍ଡ୍‌ସ୍‌ରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଲେ।

